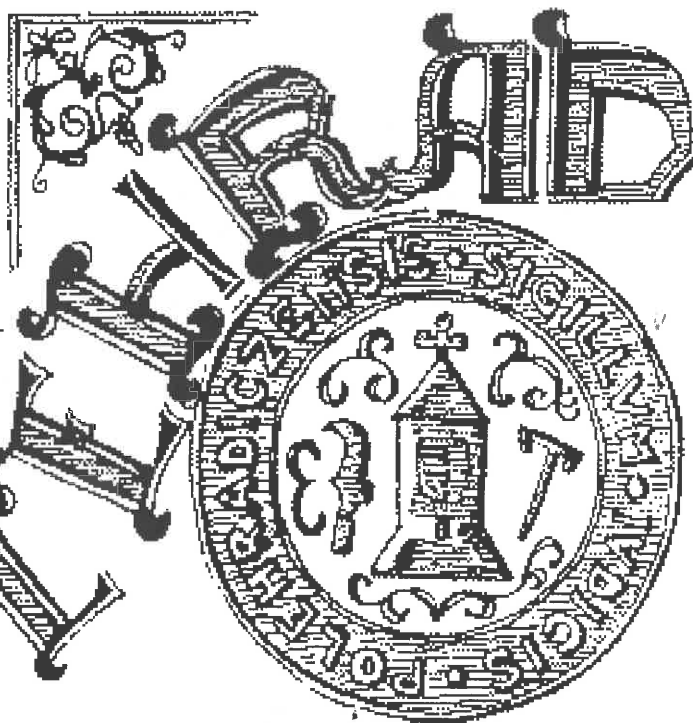
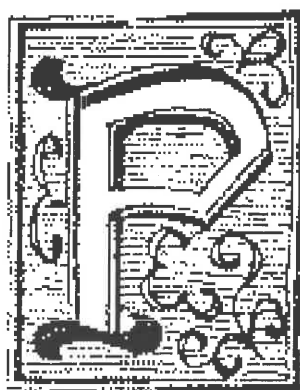

prosinec

2007

číslo IV.

Zpravodaj občanů Boleradic

Doba vánoční milá
už se k nám zas sklání...

...těmito slovy začíná jedna z překrásných vánočních písní. A při pohledu do kalendáře poznáváme, že tentokrát bude vánoční doba končit až 13. ledna. Když je totiž svátek Tří králů (6.1) v neděli, patří ještě celý týden do vánočního období. Vánoční noc je zcela jiná než ty ostatní noci v roce. Všichni cítíme, že člověk má jaksí blíž k člověku, a také, že člověk má blíž i k Bohu. Vždyť si připomínáme, že v Ježíši narozeném k nám přichází Bůh sám. Je to veliké tajemství, které nikdy zcela nepochopíme, ale můžeme nad ním jen žasnout.

Jeden kněz vypravoval o tom, jak připravoval jistého vědce na svatý křest. Bylo to pro oba dosti náročné. Když se mu kněz pokoušel alespoň poněkud přiblížit tajemství trojjediného Boha a tajemství vtělení Syna Božího, pořádně se u toho „zapotil“ a stále měl dojem, že nenachází vhodnější slova k objasnění těchto pravd víry. Vědec si toho všiml a uspokojil kněze těmito slovy:

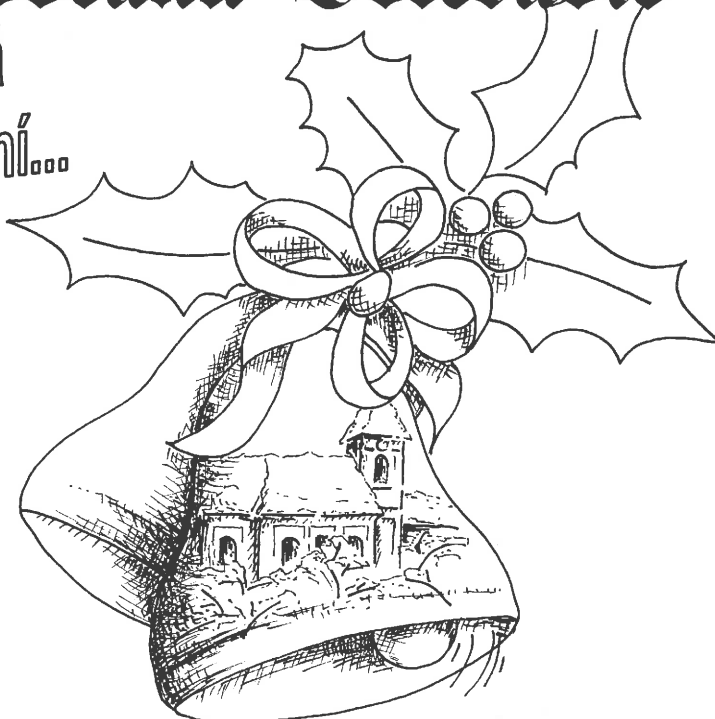
„Otče, netrapte se nad tím, a pamatujte si: Já bych stejně nemohl věřit v-takového Boha, ve kterém by nebylo žádné tajemství“. Ano Bůh sám je veliké Tajemství. Ale pamatujme: Tajemství není totéž co pohádka! Najdou se lidé – bohužel i mezi věřícími – kteří se domnívají, že vyprávění o zjevení anděla betlémským pastýřem je výplod Lukášovy fantazie. Ale nemáme právo to tvrdit! Vždyť Lukáš na začátku svého evangelia, které věnoval bohatému aristokratovi Teofilovi, výslovně píše, že „všechno od začátku důkladně prozkoumal“. (Luk. 1,3.) Uvádí i jméno císaře Augusta (Luk. 2,1.), tedy konkrétní osobu, který nařídil sčítání lidu. Kvůli tomu šli přece Josef a Maria do Betléma. Takže ani ta událost Ježíšova narození nepatří mezi pohádky, legendy či mýty. Ale uvěřit v pravdivost vánočního evangelia by bylo málo. Správně oslavované vánoce přinášejí sice do duše „pokoj lidem dobré vůle“ (Luk. 2,14), ale měly by přinášet i jistý neklid, nespokojenost se sebou samými. Je v nás ještě dost tmy, která by se měla prosvětlit.

Jeden mládenec si stěžoval knězi na své věčně rozhádané rodiče. O Štědrém dni si před vánočním stromčkem slavnostně slíbili, že se už hádat nebudou, ale nevydrželi to ani do Silvestra. Podobné to asi je i s těmi sliby a předsevzetími novoročními. Ale neúspěchem bychom se neměli dát odradit. Znovu a znovu se musíme jít odhodlávat, jít cestou, kterou nám ukázal Ježíš. Nikdo jiný nám totiž cestu ukázat nemůže.

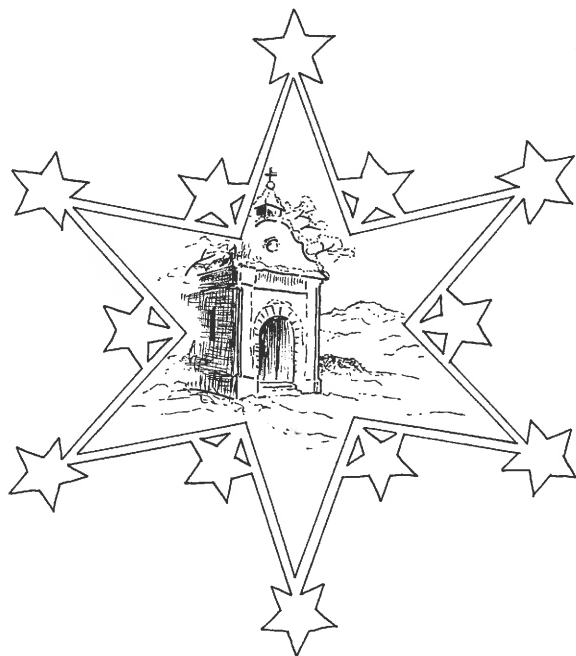
A tak při půlnoční mši svaté a při dalších bohoslužbách mu otevřeme dokořán svá srdce. Budme vděční za Světlo, které přišlo na svět té první vánoční noci

Požehnané vánoce a do nového roku novou duchovní svěžest a stálé zdraví vám ze srdce přeje

Váš duchovní správce Vladimír Konečný

Zastupitelstvo městyse, Rada městyse a pracovníci Úřadu městyse Boleradice přejí všem občanům šťastné a pokojné vánoce a do roku 2008 pevné zdraví a dobrou mysl.

Úpravy centra obce

Rada městyse i Zastupitelstvo se intenzivně zabývají možností úpravy centra obce - především návsi před hospodou U Palánů a komunikací v ulici Bařina. Obojí je v žalostném stavu a je předmětem oprávněné kritiky občanů. Rozhodně nejsou tato místa dobrou vizitkou naší obce.

Poslední studie řešící tento prostor a další návazná místa centra obce byla vypracována v roce 2005. Odhadovaný rozpočet na takto navrhované úpravy představuje částku cca 10 mil. korun.

Nyní se Rada městyse rozhodla předložit studii znovu k diskusi veřejnosti, shromáždit názory, připomínky a po její aktualizaci odbornou firmou zpracovat projekt na konečnou podobu návsi a jejího okolí. Současně chceme hledat možnosti financování této akce, jejíž rozsah daleko převyšuje možnosti obecního rozpočtu. Finanční náročnost rekonstrukce také zřejmě povede k rozčlenění na několik částí - etap, jež budou postupně realizovány. Připomínky ke studii, která je na webových stránkách obce a v "papírové" podobě vyvěšena v prostorách radnice je možno podávat elektronicky, písemně nebo i ústně na úřadu městyse. Budeme vděční za všechny připomínky, dobré rady, nápady atd.

Jan Koráb starosta

Co připravujeme

V současné době probíhá intenzivně příprava rozpočtu obce na rok 2008. Členové Zastupitelstva obdrželi dotazník, ve kterém mohli navrhnout akce na následující rok a seřadit je podle důležitosti. Dotazník bude po vyhodnocení sloužit jako podklad pro sestavení nového rozpočtu. Samozřejmě ani při nejlepší vůli nebude možné udělat všechno, co bychom si přáli – možnosti obecního rozpočtu jsou omezené. Proto bude Zastupitelstvo (zřejmě již 20.12.) sestavovat tzv. žebříček priorit – tedy seznam akcí, které budou realizovány v roce 2008. Přednostně budou dokončeny již započaté či rozpracované akce. Opět se budeme snažit získat i v příštím roce peníze z dotací a grantů. Už nyní bylo podáno šest různých žádostí, další budou podávány průběžně v určených termínech.

Dobrou zprávou pro rozpočet (a samozřejmě i občany) je, že v rámci tzv. rozpočtového určení daní přijde do obecní pokladny o něco více peněz než v tomto roce. Nicméně v úvahu je třeba vzít skutečnost, že na dostavbu nových prostor nad pohostinstvím (ubytovna, dostavba OÚ) si obec vzala úvěr, který bude nutno splácet. Také je třeba vědět, že každá získaná dotace vyžaduje i tzv. spoluúčast ze strany obce – většinou ve výši 30 – 50% nákladů. I s tím musíme v rozpočtu počítat. Vzhledem k tomu, že naše Zastupitelstvo je tvořeno z velké části lidmi zkušenými dá se předpokládat, že rozpočet na příští rok bude připraven a schválen co nejdříve. Jen bych uvítal větší zájem občanů o přípravu a schvalování rozpočtu. Vždyť jde o jejich peníze.

Jan Koráb starosta

Ubytovna

Před dokončením ubytovny vyzvala Rada městyse na stránkách místního zpravodaje a na webových stránkách obce zájemce o provozování ubytovny k podávání nabídek. Na základě této výzvy obdržel starosta několik telefonických dotazů, týkajících se technických parametrů ubytovny. Ke stanovenému datu t.j. 23.9.2007 byly na Úřad městyse doručeny tři nabídky. Tyto vyhodnotila výběrová komise ve složení: Libor Stehlik, Ing. Jiří Janda, Jiří Machač, Mgr. Petr Koráb, Ing. Jiří Zajíc a Jan Koráb (další dva členové komise se omluvili). K samotnému hodnocení byli přizváni i všichni tři zájemci. Každý z nich mohl svou písemnou nabídku doplnit ještě o ústní komentář a odpovědět na dotazy členů komise.

V neděli 28. října mohli nahlédnout do pokojů první návštěvníci

Po vyhodnocení nabídek stanovila komise vítěze výběrového řízení. Stalo se jím Sdružení Hoško, se kterým byla dne 1.11.2007 podepsána nájemní smlouva. Od tohoto data je ubytovna v provozu. Komise se rovněž shodla na výši nájemného.

Že je v Boleradicích ubytovna na dobré úrovni potvrdili i první hosté, kterým se moc líbila.

Jiří Janda

Rekonstrukce obvodových zdí hřbitova

Opravu východní části hřbitovní zdi s branou, jejíž část se propadla, provedla firma PSK. Stavba byla dokončena těsně před dušičkami. Součástí této akce byla i oprava části zámkové dlažby a výměna poškozených cihel v opěrné zdi na hřbitově. Na tuto opravu bychom chtěli navázat v příštím roce pokračováním ve spodní části hřbitova. Již v září zasedání Zastupitelstva schválilo záměr na převod pozemku hřbitova z majetku Římskokatolické farnosti do majetku městyse Boleradice. Důvodem tohoto záměru je skutečnost, že nezbytné opravy na našem hřbitově předpokládají vynaložení poměrně značných prostředků a také je nutno zajistit a provádět údržbu a provoz hřbitova. Současný majitel, tedy Římskokatolická farnost, nemá na financování těchto akcí dostatek prostředků. V souladu se schváleným záměrem a usnesením z minulého zasedání oslovil starosta správce farnosti o převod pozemků. Správce farnosti P. Vladimír Konečný odpověděl souhlasně a proto i Zastupitelstvo tento převod na městys schválilo.

Jiří Janda

Záměr na vyhlášení významného krajinného prvku Paseky

Dne 28.srpna 2007 proběhlo na radnici jednání ve věci postupu při ochraně lokality Paseky. Jednání se zúčastnili zástupci Agentury na ochranu přírody a krajiny v Brně, Odboru ŽP v Hustopečích, městyse Boleradice, Zastupitelstva a občanů. Svolavatelem jednání byl Odbor životního prostředí Hustopeče. S odvoláním na odborné posouzení lokality Paseky, výskytu chráněných druhů rostlin a živočichů bylo doporučeno, aby uvedená lokalita používala určitého stupně ochrany. Účastníci jednání se shodli na tom, že městyse Boleradice projedná na svém zastupitelstvu záměr na vyhlášení ochrany této lokality a v případě kladného usnesení podá návrh na registraci významného krajinného prvku. Na případnou údržbu tohoto chráněného území bude navrženo uvolnění finančních prostředků formou dotace.

Případné vyhlášení významného krajinného prvku povede k ochraně vzácných druhů rostlin a živočichů uvedených ve zprávě.

Jiří Janda

Nové služby Úřadu městyse Boleradice

Úřad městyse Boleradice bude od 1.1.2008 vydávat na požádání ověřené výstupy z informačních systémů veřejné správy, a to:

- ověřený výpis listu vlastnictví z katastru nemovitostí
- ověřený výpis z obchodního rejstříku
- ověřený výpis z registru živnostenského podnikání
- ověřený výpis z rejstříku trestů

Tyto ověřené výpisy mají právní sílu originálu, získaného jinak pouze přímo na příslušném úřadu.

Poplatek za tento výpis z informačního systému je 50,- Kč za každou, i započatou stranu (zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

Eva Stehlíková matrikářka

Důležité upozornění

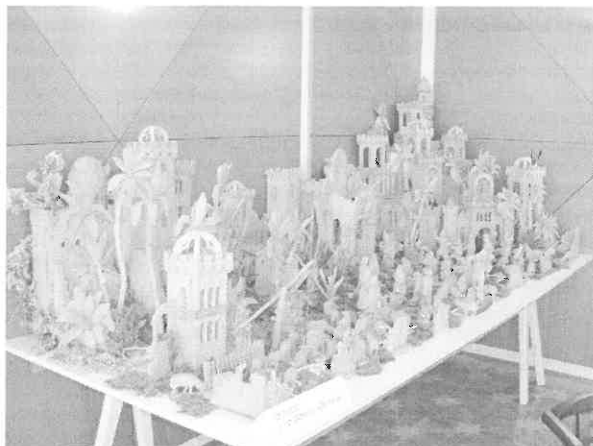
Rada městyse upozorňuje všechny občany na povinnost uklízet sniž z chodníků před svými domy a provádět posyp při náledí a sněžení. Stejná údržba se musí provádět v zimním období i na částech komunikací, kde není chodník.

Děkujeme za pochopení

Svatý Martin na bílém koni nám připomněl nadcházející zimu

Prohlídka betlému

Úřad městyse umožní i letos v předvánočním čase prohlídku unikátního betlému pana Antonína Krmíčka. Betlém, umístěný v obřadní síni Úřadu městyse, bude zpřístupněn v neděli 23.prosince 2007 od 10:00 do 12:00 hod. a odpoledne od 14:00 do 16:00 hod.

Inspekce ČIŽP

V pondělí 3.12.2007 navštívili Úřad městyse v Boleradicích pracovníci České inspekce životního prostředí. Provedli kontrolu náhradní výsadby, která byla uložena Orlu za vykácené javory, dále kontrolu ošetření vrby na stání. Rovněž zkontrolovali všechna vydaná rozhodnutí ve věci kácení stromů od začátku roku 2007. Z kontroly byl pořízen zápis, ve kterém se konstatuje, že ve všech případech bylo postupováno v souladu s příslušnými právními předpisy.

Jan Koráb starosta

Mantinely

Nejen učitelé se znepokojením sledují zhoršující se chování dětí a to počínaje těmi nejmenšími na prvním stupni ba dokonce i v mateřské škole- viz. článek na jiném místě. I veřejnost často poukazuje na to, že děti jsou hrubé, vulgární, neochotné, nemají respekt před dospělými – zkrátka že jsou nevychované. Na tyto věci bylo již několikrát poukazováno i na zasedání Zastupitelstva městyse. Dáte mi jistě za pravdu, že každý z nás se s těmito jevy setkává takřka denně.

Nechci, aby to vyznělo tak, že všechny naše děti házím do jednoho pytle – naopak! Víím, že velká většina z nich jsou děčka slušná. Bohužel i několik nevychovaných jedinců dokáže ty slušné často strhnout k chování, které je následně předmětem kritiky.

Co s tím? Upozorníme-li rodiče na nevhodné chování jejich ratolestí, snaží se věc bagatelizovat (vždyť jsme nebyli lepší atd...), případně se cítí dotčeni ba dokonce uraženi, že si někdo dovolil kritizovat jejich dítě. A ostatní občané? Buď mlčí a dělají, že nevidí, co se kolem nich děje (např. na autobusových zastávkách) nebo si ztěžují na radnici a říkají, že by se s tím „mělo něco udělat“. Jsou-li vyzváni, aby svoji stížnost podali písemně či aby se zúčastnili jednání s rodiči dětí, na které si stěžovali – odmítnou. Proč si dělat nepřátele, že?

Takže – co s tím? Ano, je pravda, že k dětskému věku patří určitá vyšší míra aktivity. Každý jsme v dětství vyvedli nějakou tu lumpárnu a ne vždy jsme se chovali jako andílci. Ale co nám nechybělo, to byl respekt! Respekt před autoritou učitelů, rodičů a dospělých vůbec. Byla ta autorita jen výsledkem uplatňování principů tvrdé ruky? Nebo spíše úplně jiného postoje veřejnosti, úplně jiného názoru na postavení rodičů, školy, veřejnosti a dětí? Hlavy si s tím lámou nejen učitelé, ale také sociologové, pediatři, psychologové a další odborníci. Laická veřejnost z velké části volá po rákosce! Ale většinou se jedná o lidi, kteří ve škole nemají vlastní děti. Rodiče dětí školou povinných mají často názor úplně opačný a k chování svých dětí přistupují velmi nekriticky. Vina je – podle nich – především na učitelích, kteří

nedokážou jejich ratolesti zvládnout. Ostatně, učitelé by mohli vyprávět. A pokud se snad najde odvážlivec z řad veřejnosti, který si dovolí rodiče upozornit, že jejich synek či dcerka ani zdaleka nesplňují představu o slušném chování, mnozí rodičové dokážou takového stěžovatele rychle „srovnat“. Někdy i dosti hlasitě a nevybíravě, aby jej příště nenapadlo opírat se o jejich potomka.

Takže ptám se znovu – co s tím? Asi bude nutné hledat společnou cestu, tedy jednotný postup, na kterém se dohodnou rodiče, škola i obec, veřejnost. Společně si stanoví „mantinely“ (pravidla, normy, zásady apod.) a dohodnou se – rovněž společně – na jejich dodržování. Vezmou v úvahu také skutečnost, že pravidla budou platit pro každého a že jejich porušení bude mít následky. A veřejnost se začne chovat odvážněji a začne dodržování pravidel vyžadovat. Pokud nebude chybět chuť, vůle a odvaha, jistě se najdou nástroje a způsoby, jak dodržování pravidel (mantinelů) zajistit.

Jan Koráb

Nespalujeme doma odpady z domácností

Na rozdíl od spaloven odpadu, kde je odpad spalován při teplotě až 1800°C a je přiváděno velké množství kyslíku do topeniště k tomu, aby byly rozloženy nebezpečné chemické látky, pálení odpadu v domácích kotlech na tuhá paliva není prováděno při tak vysoké teplotě, aby se rozložily jedovaté složky. Lze říci, že spalování domovního odpadu v lokálním topeništi vždy doprovází emise jedovatých škodlivin do ovzduší, dokonce i když je spalován „bezpečný“ nebo „čistý“ materiál. Pociťujeme-li zápach z domovních komínů, dospělá osoba nejeví zjevnou reakci na vznikající škodliviny, snad kromě pálení očí, způsobené chlorovodíkem, dusíkatými a sirnými plyny, které při reakci s vodou vytvářejí kyseliny.

Jinak je tomu však s dětmi. Ty absorbují až šestkrát více škodlivin než dospělí lidé při vdechování téhož vzduchu. Dětské tělo je také mnohem náchylnější k poškození rtuť, olovem, kadmíem a dalšími těžkými kovy, přítomnými v kouři. Proto spalujte jen to, co do kamen patří. Odpad je ekologičtější a ohleduplnější třídít, kompostovat.

Čím škodí pálení odpadů? Koho pálením nejvíce poškodíte?

Nejen sami sebe a své děti, ale také své nejbližší okolí. Na jedy ve vzduchu jsou citlivější děti, těhotné ženy, starší osoby a lidé trpící astmatickým či jiným respiračním onemocněním. Mějme k nim ohled. I když zdravá osoba netrpí bezprostředně zjevnými důsledky takového spalování domovního odpadu, mohou se u ní časem rozvinout nemoci následkem dlouholeté inhalace.

Chronická onemocnění a většina druhů rakoviny se vyvíjejí více než 20 let a mohou být způsobena právě dlouhodobou nízkou expozicí, která se neprojevuje žádným momentálním zjevným poškozením organismu.

Pálením mokrého listí a trávy vznikají nebezpečné chemické sloučeniny, které musíme všichni vdechovat

Nespalujte proto doma:

- plasty – pálením PVC vzniká velké množství dioxinů, tím více, čím je obsah PVC v odpadu vyšší. Použití PVC je nutno omezovat, výrobky z PVC je nejlépe nekupovat. I když ho

nespalujete, už během jeho použití se z něho mohou uvolňovat škodlivé látky. Pálením polystyrenu vzniká mimo jiné jedovatý styren. Spalováním polypropylenu – např. izolační folie, umělohmotné vodovodní potrubí apod., polyetyleny – např. mikrotenové sáčky, potravinové folie či PET lahví podporujete vznik polycyklických aromatických uhlovlodíků.

- staré palety, dřevo z demolice, rozbitý nábytek nebo natřená prkna či chemicky ošetřené dřevo - jeho pálením vyprodukuje asi 50-500krát více dioxinů než při topení čistým palivovým dřívím (starý nábytek je vhodnější odevzdat na sběrný dvůr)

- umělé textilie – při nedokonalém hoření vzniká zejména čpavek. Ten již při nižších koncentracích dráždí oči, sliznice nosu, působí nevolnost a bolesti hlavy. V menším množství uniká kyanovodík, který i v malých koncentracích vyvolává škrábání v krku, zarudnutí spojivek, prudké bolesti hlavy až závratě

- zbytky jídla, trávu ze zahrady, listí – Při pálení organického odpadu vzniká zejména oxid uhelnatý, uhlovlodíky a dehtovité látky. Tyto materiály lze kompostovat (máte-li zahrádku), jinak patří do běžné popelnice.

- celobarevné letáky a časopisy – při jejich spalování se do ovzduší mohou uvolnit těžké kovy z barev, které způsobují vrozené vady a rakovinu. Letáky a časopisy patří do tříděného sběru, který pravidelně provádí pracovníci městyse

- nebezpečné odpady (např. baterie, barvy, léky) – spálením je nezníčíte, ale jedovaté látky, které obsahují, se dostanou do vzduchu a následně do půdy. Sběr nebezpečného odpadu opět zajišťuje obec. Obecně platí, že léky můžete odevzdat v lékárně a např. baterie v prodejnách elektroboží.

- pneumatiky – jejich spalováním vznikají polycyklické aromatické uhlovlodíky a další jedovaté látky.

Jak můžete pomoci i Vy?

Třídíte odpad – základem je třídění papíru, skla a plastů, a to již přímo u Vás doma. Máte-li zahrádku, kompostujte bioodpady. Získáte tak živiny pro půdu, snížíte množství odpadu a s ním spojené poplatky za jeho likvidaci. Používejte do kamen pouze kvalitní palivo – pálište-li dřevo, dbejte na to, aby bylo pořádně vyschlé. S jeho vlhkostí klesá výhřevnost a rostou emise škodlivin. Dřevo dostatečně vyschne nejméně přes 2 zimy. Nespalujte chemicky ošetřené ani průmyslové dřevo.

Jiří Janda

Těžba v lesích I.

V minulém čísle Polehradu jsem se v krátkém článku zamýšlel nad prodejem soukromých lesů těžařským firmám a o důsledcích pro krajinu v okolí Boleradic.

Protože těžba v lesích pokračuje a dochází k prodeji dalších soukromých lesních parcel, cítím povinnost upozornit jejich majitele na důležité okolnosti, vyplývající z tzv. „lesního zákona“. Vlastník lesní parcely, která byla vytěžena je povinen v termínu do dvou let provést novou výsadbu a je rovněž vázán tzv. zajištěním této nové výsadby po dobu sedmi let!

Pak už stačí jenom počítat:

- na vysazení jednoho hektaru lesa potřebujeme cca 6.600 sazenic
- jedna sazenice stojí 4 – 6,- Kč
- v případě nepříznivého počasí (např. sucho) se ujme jen 20 – 25% sazenic
- sazenice se musí ošetřit ochranným repelentem proti okusu a to dvakrát ročně. Na ošetření jednoho hektaru jsou potřeba 2,5 – 3 balení repelentu. Jedno balení stojí 500,- Kč.
- místo repelentu lze použít k ochraně sazenic plastové tubusy v ceně 20-60,- Kč za kus
- v nové výsadbě se musí po dobu dvou let dvakrát ročně provádět sečení
- na dodržování výše uvedených postupů dohlíží ČIŽP, která za porušení či nedodržení podmínek a postupů uděluje přísné a vysoké pokuty

Z uvedeného je zřejmé, že majitel lesa se prodejem dřeva ani daleka nezabavil tíživého břemene, ale že velké problémy mu teprve mohou nastat. Proto varuji před unáhlenými rozhodnutími. Jestli už chcete prodávat, vezměte v úvahu vše, co s tím souvisí dříve než podepíšete smlouvu.

Jan Koráb

Lesní zákoutí ve Žlebích

Těžba v lesích II.

K tomuto tématu jsem ještě požádal JUDr. Terezu Tichou z agentury Zelená domácnost o odpověď na následující otázky:

- Fyzické osoby, které prodávají les „na stojato“ těžební společností, jsou povinny zajistit i výsadbu nového lesa a jeho údržbu?
- Jak mohou využít možností lesního hospodáře, jaké jsou přibližné náklady na tuto výsadbu a případně roční náklady na údržbu lesa?

Dostalo se mi velmi podrobné a rozsáhlé odpovědi na několik stran, proto zde uvádím pouze stručný výtah i s odkazy na internetové zdroje. Celá nezkrácená odpověď je také uvedena na www.boleradice.cz.

Vlastník lesa s ním může v mezích zásad hospodaření stanovených zákonem nakládat jakkoliv, tj. jak sám, tak prodát někomu jinému – těžební společnosti. Nicméně vlastník/nájemce zůstává zodpovědný za plnění zákonných požadavků (kdyby těžební spol. vybočila ze smluvního vztahu, bude na ní žádat náhradu škody soukromoprávními prostředky – žalobou).

Povinnost obnovy/výsadby a údržba lesa a jejich rozsah závisí na velikosti lesa a na tom, jakým plánem se činnost v lese řídí. Do velikosti 3ha soukromého lesa je závazný v zásadě jen limit těžby; ten může být v lesní hospodářské osnově nebo vázán na činnost lesního hospodáře a stanovisko orgánu státní správy. Požadavky na obnovu a výchovu tak souvisí zejména s většími lesními celky, popř. plynou z obecných povinností (zejm. § 31 a 32 lesního zákona).

Povinnosti k obnově/výsadbě nejsou tedy vázány na to, jakým způsobem k těžbě dochází (těží sám vlastník či prodá někomu k těžbě), ale na režimu hospodaření v lesích.

Náklady na hospodaření v lesích záleží na tom, dle jakého dokumentu se hospodář a které závazné ukazatele je třeba dodržovat (těžba a proti tomu obnova). Lesní zákon sám odkazuje na různé dotační tituly.

Na stránkách Ministerstva zemědělství lze dohledat Závazná pravidla poskytování finančních příspěvků na hospodaření v

lesích v roce 2007 a způsobu kontroly jejich využití - Příloha č. 10 k zákonu č. 622/2006 Sb. včetně formulářů k žádostem o poskytnutí finančního příspěvku. Z ní lze dovodovat, že na hektar lesa je obnova v nákladech desetitisíců. Pokud jde o těžbu, tak je to dáno tržními cenami. Podrobné informace je třeba hledat opět u Ministerstva zemědělství, popř. Lesů České republiky nebo ve statistické ročence.

Nicméně informace o soukromých subjektech – vlastnících lesa o ceně za hospodaření nejsou povinné zveřejňovaným údajem.

JUDr. Tereza Tichá agentura Zelená domácnost

Jiří Janda

Každé roční období se odráží i v práci školy

Podzimní plískanice jsou snad již za námi a rychlým nástupem se přihnala zima. Děti ráno přicházejí zachumlané do čepic; domů odcházejí často za tmy. A tak jednou z prvnických reakcí na toto roční období je prosba o dobré, rozumějte dobře viditelné oblečení vašich dětí. A pak také vysvětlení, proč kolem 10. hodiny slyšíte od budovy školy takový křik – nemůžeme s dětmi chodit na rozblácené školní hřiště, takže si hrajeme před školou. Zda má toto pravidelné otužování pro děti nějaký přínos uvidíme v pololetí, kdy spočítáme zameškané hodiny. V každém případě to většinu dětí baví. Také mateřská škola vyrazí na pravidelné vycházky. Od prosince ovšem přibudou další sportovní aktivity – mateřská škola i žáci 2. a 3. třídy začnou jezdit do bazénu v Hustopečích na plavání. A v lednu nás čeká (většinou děti vytoužené) lyžařský kurz v Němčičkách. Snažíme se, aby se děti rozvíjely harmonicky a jejich aktivity byly všestranné.

Prosinec bývá tradičně měsícem přípravy Školního vánočního jarmarku. V letošním roce jej uspořádáme v neděli 9. 12. v budově školy; bude spojený s vystoupením dětí ze školky a z Polehrádku. Novinkou je také stánek výrobků mateřské školky. Věříme, že jarmark přinese tu správnou předvánoční atmosféru. Ještě před ním, o týden dříve, zajedou naše děti na návštěvu do Morkůvek. Připravily si pro obyvatele sousední obce program, ve kterém chtějí představit naši školu. Většina školních zájmových kroužků se na této akci pochlubí se svým vystoupením.

Z letošního Školního Dýňáku

Jak vidíte, děti ve škole nezahálí, ale zároveň musím konstatovat, že nezanedbávají ani výuku. Proběhl u nás Den otevřených dveří, konaly se konzultace s rodiči a pedagogická rada. Žáci nám dělají hodně radosti, jsou tvořiví a aktivní. Je nám moc líto, že přes veškerou snahu a nabídku zájmových aktivit se nám nedaří vyřešit chování problémových žáků. Vím, že děti občas dovedou provést lumpárnu a některé zlobí víc, než je rodičům i učitelům milo a zdravo. Bylo tomu tak vždycky, tak proč je z toho dnes takový problém? Myslím si, že je to tím, že netáhneme za jeden provaz. Když škola upozorní rodiče na chování dítěte, dostane se jí většinou v nejlepší případě chladného nezájmu. Častěji však jsou pedagogové obviněni ze lži, případně zaujatosti proti dítěti. Věřte mi, že si na to zvykáme jen velmi neradi, ono nám na těch dětech opravdu záleží. A jak je možné (když si tak moc vymýšlíme), že slyšíme stejné stížnosti i od občanů a proč se tyto děti nechají zatáhnout do problematických partiček v naší obci? Přitom by stačilo tak málo – zkusit se spojit a řešit problémy společně. Netvářit se dotčené a uražené, ale hledat řešení. Ve většině případů se totiž jedná

jen o to, že děti neznají hranice chování a nemusí je dodržovat. Kdyby byla škola i rodiče jednotní, ubylo by nám všem dost problémů. A věřte mi, že to jde – máme totiž v řadách rodičů i mnohé „osvícené“, kteří s námi spolupracují a my zase s nimi. Proto bych vás všechny chtěla v této předvánoční době poprosit – věnujme se svým dětem. Dejme jim lásku, toleranci, svůj čas a také pravidla. Když jim je neukážeme my, může se stát, že si je vezmou od někoho úplně jiného a už s tím nic nenaděláme. A tak se za děti přimlouvám, aby se jim těchto rodičovských darů dostalo co nejvíce, zejména o Vánocích.

Všem občanům našeho městyse přeji jménem zaměstnanců školy a všech dětí příjemně prožité vánoční svátky a mnoho zdraví i úspěchů v novém roce. Těšíme se na další spolupráci s vámi a doufáme, že se řady našich příznivců rozšíří.

Milena Plocková ředitelka MŠ a ZŠ

Milí rodiče a spoluobčané,

dovolte mi, abych Vám něco málo napsala o práci v naší mateřské škole.

Plně dávám za pravdu americkému spisovateli Robertu Fulghumovi, který řekl, že mateřská škola je místo, kde se dítě poprvé setkává se světem, aniž by u toho byli rodiče, a naučí se nejzákladnější věci. Děti se nám neustále před očima proměňují, prožívají příběhy, které vidí a slyší a vrhají se do všeho s velkým nadšením. I my dospělí se přeci neustále učíme, potkávají nás jednou dobré, podruhé špatné životní zkušenosti, které nás formují. Proto je důležité, abychom my, dospěláci, šli těm našim potomkům příkladem. A Vy, rodiče, jste toho důkazem. Jsem ráda, že doba pokročila a to i ve vztazích rodič-dítě, rodič-pedagog. Velmi si ceníme z Vaší strany jakékoliv diskuse na téma výchova, ale též pomoci při naší práci s dětmi. Pomáháte nám během roku s pořízováním pomůcek pro práci, darujete nám hračky, vybavujete prostory MŠ, vyrobíte či vyspravíte cokoli a v neposlední řadě přispějete svým finančním obnosem na nákup nových hraček a pomůcek. Vám všem, za nás všechny co se o Vaše děti staráme, upřímně děkuji.

Stalo se u nás už dobrou tradicí celkem pravidelné setkávání i po otevírací době MŠ, kdy společně rodiče se svými ratoolestmi zasednou ke kulatému stolu v naší mateřince - jsou to naše dílny. Letos na podzim to bylo kouzelné sezení s výrobou čehokoli z plodů polí a zahrad. Fantazie byla jedinečná a atmosféra jakbysmet – objevil se nádherný kočárek i smiminkem (z jablíčka), cuketové Pendolino, a to je jen zlomek toho, jak byli rodiče s dětmi zruční. A jako vždy je vše fotograficky zadokumentováno. Už se těším na další setkání, které se uskuteční 17.12. po 16 hodině, opět v prostorách naší mateřinky. Přijďte posedět, pokecat, naladit se vánočně koledami a cukrovím, předat si recepty na poslední chvíli a něco pěkného si společně vyrobit. Udělejte si čas na své děti, těšíme se na Vás. Závěrem Vám chci ještě jednou poděkovat za Vaši přízeň k naší malé školičce, potažmo i škole, poněvadž škola je doopravdy základ života, zvláště v takové vesnici, jakou je ta naše.

Přeji Všem, za nás zaměstnance, krásné vánoční svátky, šťastná a rozzářená očka dětí a v novém roce 2008 hodně zdraví a optimismu.

Marta Reiterová učitelka MŠ

Policie ve škole

Začátkem listopadu naši školu navštívili příslušníci policie. Nebojte se. Nic nevyšetřovali a doufejme, že ani nikdy nebudou. Ale pozvali jsme je na specifickou primární besedu s efektivními ukázkami.

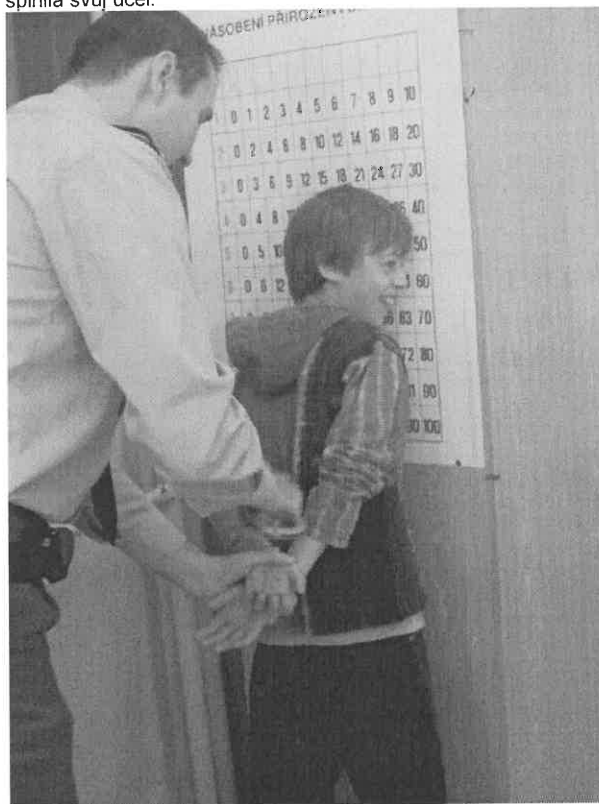
V rámci minimálního preventivního programu 2 členové hlídky seznamovali naše žáky se zásadami správného chování. Rozebíralo se chování ve škole, vzájemné vztahy a šikana mezi spolužáky. Dále hlavní zásady dopravní výchovy platící pro chodce a cyklisty. Neopomnělo se ani chování na veřejnosti, mezi kamarády při trávení volného času, či vůči starším a dospělým občanům.

Byla probrána hlavní problémová místa v naší obci-zastávka, prostor před pohostinstvím a rybník.

Policisté žákům ukázali i části výstroje a výzbroje a jejich používání. Byla ukázána služební zbran-pistole a donucovací prostředek-bývalý, pendrek, nyní vylepšený. Někteří zájemci si

vyzkoušeli neprůstřelnou vestu, další pocítili, jaké to je mít na rukou pouta.

Beseda žáky zaujala a věříme, že byla i pro mnohé poučná a že splnila svůj účel.

Kluci si vyzkoušeli jaké to je mít „náramky“

O několik dnů později proběhla na škole teoretická část dopravní výchovy. Navštívila nás pracovnice Autoškoly Lednice se zaměřením na chodce a cyklisty.

Žáci si rozšířili své vědomosti o zásady pohybu na našich komunikacích. Zajímavou formou byli seznámeni s pravidly pro ně platící- cesta do školy, trávení volného času a jízda na kole.

Zdůrazněno bylo povinné používání přilby při jízdě.

Z obou besed vyplynulo a bylo konstatováno jedno společné – zodpovědnost za počínání a chování dětí mají na prvním místě rodiče, jsou jejich zákonnými zástupci. Je nutno si to uvědomit a podle toho se zařídit.

Pavel Kabela výchovný poradce a metodik prevence

Vlastivědný výlet do Mikulčic

Koncem října naše škola uskutečnila vlastivědný výlet na slovancké hradiště do Mikulčic.

Slované a Velká Morava jsou jedním z hlavních témat učiva vlastivědy na 1. stupni a tak bylo jediné ku prospěchu teorii ze třídy doplnit i o praktickou část v terénu.

Sice nás provázelo nepříznivé počasí, mrholení a déšť, ale takový je už podzim. Zkazu rozsáhlého požáru, který nedávno zničil část areálu, již nebylo znát. Vše bylo uklizeno a hlavní 2 budovy s expozicemi pro návštěvníky nebyly zasaženy.

A tak průvodkyně, které si nás rozdělily do dvou skupin, nás postupně provedly zpřístupněnými pavilony a podrobným výkladem informovaly o životě Slovanů. Zde naše děti viděly množství předmětů a originálních nálezu z doby dávnou minulé, kdy Velká Morava a Mikulčice, jako jedno z center prvního státního útvaru Slovanů, byly významným vojenským, politickým a církevním střediskem při toku řeky Moravy. V průběhu výkladu a prohlídky žáci plnili zadané úkoly. Museli si vše pečlivě zapisovat a následně vyřešit.

Byla také možnost si zakoupit různé suvenýry, předměty a pohlednice. Dobu na odpočinek jsme strávili v příjemném přednáškovém sále, kde se posvačilo a občerstvilo. Po návratu žáci své poznámky a tiskopisy se zadanými úkoly v hodinách prvouky a vlastivědy doplnili, zpracovali a vyhodnotili. Tak si své

teoretické vědomosti doplnili a obohatili o pěkné zážitky z tohoto hradiště.

Ještě bych chtěl poznamenat, že Velkomoravské Mikulčice nyní usilují o zapsání na listinu světového kulturního dědictví UNESCO. A tak toto místo vřele doporučuji na rodinný výlet v jarním a letním období a za pěkného počasí i k prohlídce a procházce celého terénu a areálu i okolní přírodní rezervace.

Pavel Kabela učitel ZŠ

Veřejná obecní knihovna

Veřejná obecní knihovna je od listopadu do února otevřena v pondělí od 16:30 hod do 18:30 hod, v pátek od 17:00 do 18:00 hod.

V tyto hodiny můžete využít zdarma i veřejný internet. Přijďte si vypůjčit knihy a zpřijemněte si tak dlouhé zimní večery. Mimo nové tituly, které zakoupila naše knihovna, jsme pro Vás vypůjčili i knihy z městské knihovny v Břeclavi a obohatili tak pro Vás výběr z beletrie i literatury naučné. Několikrát jsme letos také využili služby MVS- tedy meziknihovní výpůjční služby a zapůjčili knihy podle Vašich konkrétních přání. Knihovna se loni v krajském měřítku umístila na předních místech v počtu čtenářů i výpůjček a doufáme, že tak tomu bude, díky Vám čtenářům, i v příštích letech.

Rádi Vás uvítáme v knihovně i v příštím roce buď jako čtenáře nebo účastníky chystaných akcí: např. na sérii besed s cestovateli, na knižním bazaru či výstavách.

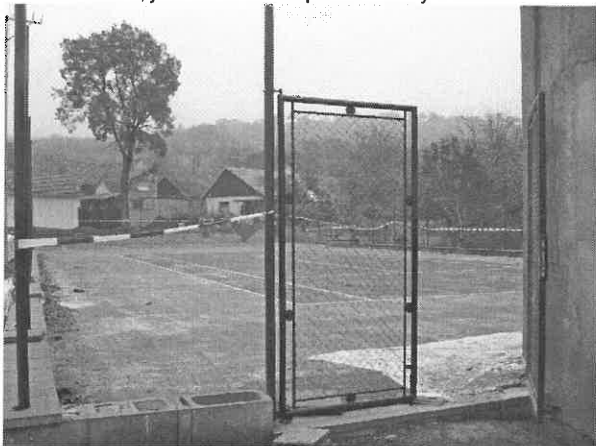
Přejeme Vám spokojené a klidné Vánoce, v novém roce hodně zdraví a radosti - nejen z krásných knih.

Za všechny pracovnice naší knihovny Dana Veselá

Víceúčelové hřiště

Ve čtvrtek 29. 11. 2007 proběhla kolaudace „Víceúčelového sportoviště se sociálním zařízením“. Investorem akce byl Jednota Orela Boleradice, který bude hřiště i provozovat.

Zahájení sportovní sezóny na novém sportovišti se předpokládá v měsíci dubnu, jakmile to dovolí počasí. Už nyní zveme

Hřiště těsně před dokončením

sportovní veřejnost k prvnímu turnaji v nohejbalu, který plánujeme právě v souvislosti se zahájením sezóny a při příležitosti otevření sportoviště. Termín bude včas ohlášen.

Kromě dospělých sportovců budou hřiště využívat i děti naší Základní a mateřské školy (samozřejmě bezplatně). Klíče od sportovního areálu předají zástupci Orla paní ředitelce při zahájení první sportovní sezóny.

Jiří Machač

Zahradkáři informují

Výbor ČZS na své poslední schůzi bilancoval činnost zpracovny ovoce a konstatoval následující:

Letos zpracovnu využilo 31 zájemců pěstitelů, především přespolních. Místní zatím této možnosti nevyužívají, přitom se toto zařízení budovalo jen pro ně.

Bylo zpracováno toto ovoce:

Sušení – meruňky 100 kg, jablka 40 kg, švestky 300 kg, hrušky 80 kg

Bylo tedy usušeno 520 kg ovoce.

Třikrát se vařila povídla ze 120 kg švestek.

Na mošt se zpracovalo 150 kg jablek.

Příroda letos moc nepřála jablkům, byla malá úroda a to se i promítlo na tomto druhu zpracování a využití.

Výbor dále upozorňuje své členy, že výroční členská schůze se plánuje na neděli 17. 2. 2008 a akce příštího roku, jako i Výstava ovoce, zeleniny a květin, která se uskuteční v neděli 21.9.2008, budou v duchu 45. výročí založení zahrádkářského svazu v Boleradicích.

Pavel Kabela předseda

Boleradice opět mezinárodně

Angažmá našich divadelníků na zahraničních akcích je v Boleradicích již dlouho vnímáno s jistotou samozřejmostí, pro ochotníky samé je to však vždy událost tak trochu sváteční. Tentokrát se jednalo o zvlášť významnou akci, o výroční konferenci AITA/IATA, tedy mezinárodního svazu amatérských divadelníků, na niž byl za Českou republiku delegován předseda DS brá Mrštík Dr. Stanislav Svoboda.

Říjnové zasedání této vřcholné evropské organizace, sdružující ochotníky od Holandska po Gruzii, se konalo v centru německého amatérského divadla, v dolnosaském Lingenu. O významu této akce svědčí i přítomnost prezidenta Rady Evropy profesora Pötteringa, který se ve svém projevu zabýval významem lidové kultury pro vzájemné poznávání evropských národů.

Stanislav Svoboda (vpravo) na konferenci v Lingenu

Hlavním tématem letošního jednání bylo „Vícegenerační divadlo v mezinárodním srovnání“. Divadlo několika generací je téma Boleradickým velmi blízké, vždyť věkový rozdíl nejstaršího a nejmladšího člena spolku je téměř sedmdesát let! A právě pozitivní a negativní z toho vyplývající jak v běžném, řekněme občanském soužití, tak při společném umělecké práci byla předmětem souhrnu zkušeností prezentovaných naším zástupcem ve více než půlhodinovém příspěvku doplněném prezentací obce a divadla. Odezva byla velmi živá, dotazy přšely ze všech stran. Také proto, že amatérská divadla v zahraničí mají – snad s výjimkou Německa – mnohem kratší historii a organizovanost než ta naše. Za zmínku stojí třeba jen to, že jsme jedinou zemí v Evropě, kde se pořádají – pro nás samozřejmě – soutěžní přehlídky.

Celkové vyznění našeho příspěvku bylo tedy přijato velmi kladně, např. snímky našeho divadla a žánrové obrázky obce vyvolaly doslova vlnu nadšení. Jako bychom si my sami odvykli vnímat hodnotu věcí, okolo kterých denně chodíme. Příjemně zábavné bylo znovu a znovu vysvětlovat, jak se vlastně ty B-O-L-E-R-A-D-I-C-E vyslovují.

Boleradický příspěvek vysoce hodnotila i Mgr. Lenka Lážňovská, ředitelka pražského Národního informačního a poradenského střediska pro kulturu, jinak také místopředsedkyně evropské sekce AITA/IATA. V divadelních kruzích je mj. proslulá i jako přísná divadelní kritička a recenzentka, nám známá také jako předsedkyně odborné poroty Jarní Sešlosti.

Míru zaujetí však nejlépe dokazuje skutečnost, že představenstvo AITAVIATA ústy svého předsedy Norberta Rademachera přislíbilo uspořádat některé ze svých dalších zasedání přímo v Boleradicích. Náš kout jižní Moravy tak má šanci se ještě více mezinárodně zviditelnit.

Stanislav Svoboda

Poděkování

Máme rádi Sabinku... Sabinka je tříleté děvčátko z Kyjova, které je od narození fyzicky i mentálně postižené. Protože péče o ni je pro rodiče velmi finančně náročná, rozhodli se v září herci divadla v Boleradicích z iniciativy Leony Živělové z Brna uspořádat sbírku na příspěvek k zakoupení rehabilitačního kočárku. Na všech podzimních představeních byl ve foayé vystaven stolek s demižonkem do kterého přispívali diváci svými dary.

Rodina Macháčková se Sabinkou (na kočárku) v divadle

Do poloviny listopadu se tak sešlo celých šest tisíc korun. V neděli 2. prosince před vystoupením Dětského folklorního souboru z Brna byla sbírka uzavřena a předána přítomným rodičům Sabinky. Divadelníci ještě přidali i volné vstupenky na dětská představení pořádaná v Boleradicích. Rodiče Sabinky všem, kteří přispěli byť i malým darem touto cestou moc děkují. Paní Macháčková poslala Divadelnímu spolku také dopis, z kterého vyjímáme:

Touto cestou bych Vám ráda chtěla poděkovat za finanční podporu při pořizování rehabilitačního kočárku pro naši dceru. Aníž byste chtěli vědět konkrétní detaily o nás, byli jste tak laskaví a vypomohli nám v této tíživé situaci.

Kočárek pro Sabinku je pro nás velmi důležitý. Pokud bych ji nechtěla odepřít radostí všedních dnů (a to nechci), bez kočárku by to nešlo. Nikdy jsem si nemyslela, že budu mít postižené dítě. Narodila se úplně zdravá a pomyslnou vinnou někoho druhého je odkázaná celý život na pomoc jiných.

Ale je naše, milujeme ji a patří k nám! Díky Vaší pomoci, můžeme Sabinku co nejvíce začleňovat do dění kolem nás.

...
Přeji Vám jen to dobré!!! Ať nikdy nebudete muset řešit takové životní situace. Ať máte kolem sebe tak skvělé lidi jako mám já.

Andrea Macháčková Kyjov

Byla zde velice příjemná atmosféra

Ve vyprodaném bolehradickém divadle v sobotu 24. listopadu mohli diváci vidět operetku Járy Beneše Růže z Argentiny. V hlavních rolích hráli Lucie Černíková a Ernesto Čekan. Roli padoucha Pedro Pereze ztvárnil Jan Přeučil. Nestává se tak často aby herec jeho formátu přijel k nám do malé vsí v koutu jižní Moravy a ještě k tomu i s divadelním ansámblem. A tak jsem pana herce po představení požádal o malý rozhovor:

Jak se vám líbí divadlo v Boleradicích? Byla zde velice příjemná atmosféra. Jsme doslova okouzleni tak nádherným divadélkem, jaké tady máte. Na našich cestách máme možnost vidět nejrůznější divadla, kulturní domy a sály ale já opravdu hluboce smekám svůj oblíbený klobouk před vašim divadlem.

Ačkoliv je amatérské, je na vysoké úrovni, kterou vám mohou závidět i leckterí profesionálové.

Jací byli diváci? Divácká obec je zde velmi vnímavá a to nejen na prvoplánové vtipky, nejenom na tu výbornou atmosféru hudebních výstupů ale především na takové ty jemné nuance jednotlivých rolí. A to jsme opravdu nesmírně ocenili. Je vidět, že jsou tady lidé na vysoké kulturní úrovni, že nejsou zahlceni šílenou televizní produkcí ale naopak, berou divadlo jako určité poslání, povznesení a společenskou událost. Za to všechno vám ochotníkům i divákům my jako herci děkujeme a držíme vám palce do dalšího divadelního činění. K tomu Vám přejeme divadelní šťuj, šťuj, zlomte vaz.

Jan Přeučil a Lucie Černíková v operetce Růže z Argentiny

Musím se přiznat že mi jdou texty rolí těžce „do hlavy“. Nemůžete mi prozradit Váš recept jak na to? Já mám v Tróji takový kilometrový okruh, ve kterém chodím se scénářem a nahlas si ho předčítám. Lidé mě tam už znají a říkají si „aha to je ten Přeučil, zase bude něco nového“. No prostě na čerstvém vzduchu mi to jde.

Po představení byla pro soubor připravena ještě večeře a ochutnávka vína ve sklepě v Tihelní. Na závěr pan Přeučil své dojmy shrnul hřejivým vyznáním:

Já se přiznám, že jsem velkým vyznavačem dobrého vína ale co je nejdůležitější, že je zde dobře tak jaksi lidsky a že se umíte vzájemně obejmout, podívat se do očí, stisknout si pravici a usmát se a říci je nám dobře a je to fajn, že jsme spolu a umíme prožívat každou chvíli naplno. Děkujeme za tuto chvíli, kterou jste pro nás připravili.

Jiří Janda

Ošatky z pediku

Druhou sobotu v listopadu jsme se seznamovali na semináři pořádaném OS Nedánov a RK Pastelka s materiálem pedik. Učili jsme se plést ošatky, košíčky, obaly na květináč, stojánky na tužky, prostě kdo co chtěl, na co si troufl a co bylo v silách paní lektorky Dany Křivánkové.

Na semináři došli senioři i žáci školy s rodiči. Každý si odnesl svoje dílo domů, účastníci semináře odcházeli spokojeni a nadšení. Myslím si, že jsme strávili příjemný byť deštivý den.

Technika pletení z pediku nás oslovila, někteří si odkoupili materiál a pokračovali doma.

S paní Krivánkovou se sejeme opět v neděli 2.března 2008 na Velikonoční pletení z pediku a za rok 8. listopadu 2008.

Martina Bubeníčková

Šikvné ruce a košík z pediku je hotov

Jednotka Sboru dobrovolných hasičů v Boleradicích v roce 2007

V letošním roce jsme prostřednictvím úřad Městysse Boleradice obdrželi dotaci z rozpočtu Jihomoravského kraje ve výši 50.000,- Kč. Za tuto částku jsme dovybavili potřebným materiálem vozidlo a pro mužstvo byly zakoupeny ochranné pracovní pomůcky (přilby, opasky apod.).

IV.ročník „Hravé loučení s prázdninami“.

V neděli 2.9.2007 se již počtvrté sešli bolederadické děti v parku před radnicí, aby se bavily a dováděly na různých atrakcích a také soutěžily. Těší nás, že děti každým rokem přibývá, letos jich přišlo 90. Poprvé si děti zaskákali na „skákacím hradu“ a velkou popularitu si z minulých let získala pěvecká soutěž o „boleradickou superstár“. Mladé zpěvačky i zpěváci si vedli opravdu skvěle. Porota jen ztěží vybírala vítěze a po zralé úvaze rozhodla takto:

1. místo: Josef Klimeš
2. místo: Ludmila Klimešová
3. místo: Gabriela Praxová

Poděkování patří všem sponzorům akce, hlavně firmám „Pekařství Křížák“ a „Moravia-Propag“, dále všem děvčatům, která pomáhala s dětmi na různých soutěžích a atrakcích, panu Jiřímu Pražákovi za zapůjčení většiny atrakcí a úřadu Městysse za propagaci této akce.

Děti prožily poslední prázdninové odpoledne plné soutěží a her

Zájezd

Členové J-SDH uspořádali společný výlet do Českých Budějovic. Ve dnech 26. -28.10. jsme tedy navštívili jihočeské město České Budějovice a okolí. Navštívili jsme zámek Hluboká nad Vltavou, v Českých Budějovicích místní kostel, Černou věž a samozřejmě

jsme si nenechali ujít prohlídku pivovaru „Budvar“, který je chloubou nejen Českých Budějovic, ale i celé ČR. Byli jsme všichni velmi nadšení a to díky výbornému výkladu paní průvodkyně, nemusím myslím uvádět, že jsme byli nadšení i při ochutnávce tmavého piva. Také jsme si užili vodních radovánek v „krytem bazénu“.

Zájezd se vydařil, spokojeni jsme se vrátili domů a každému návštěvu jihočeské metropole, Českých Budějovic, můžeme jen doporučit.

Pavel Sedláček

Z činnosti RK Pastelka

Mikulášské odpoledne konané v tělocvičně ZŠ Boleradice už máme za sebou. Přišlo za námi asi třicet dětí s rodiči. A samozřejmě Mikuláš, anděl a čertík. Děti jim řekly básničku, kterou se společně naučily a taky pěknou písničku. V dětských očkách bylo vidět nadšení, trošku obava a hlavně radost z mikulášské nadílky. Všem děkujeme za účast a těšíme se na další akci

Tým RK Pastelky

Mikuláš čert a anděl nemohli chybět

Kostel sv. Jana Křtitele

V tomto roce 2007 si připomínáme 720. výročí existence kostela sv. Jana Křtitele v Boleradicích.

Na začátku byl farním kostelem pro široké okolí. V letech 1623 – 1629 byl opraven a přestavěn do současného barokního slohu. V letech 1934-1936 se uvažovalo o rozšíření kostela, byl vypracován projekt, stavební dokumentace, avšak k realizaci nedošlo, přišla druhá světová válka.

Vhodná příležitost k oslavě tohoto výročí je 25. listopad 2007, poslední den církevního roku a slavnost „Krista Krále“, příležitost uctít, chválit a oslavovat Boha. Nejen tento den, ale vždy když jsme přítomni v našem chrámě. Příležitost jak zavzpomínat na naše předky, kteří s láskou a úctou tento chrám postavili, s láskou v kostelním tichu pobývali, rádi do tohoto kostela chodili a aktivně spolupracovali na chodu bohoslužby, na chodu celé farnosti. Příležitost poděkovat všem kněžím, duchovním správcům, všem vyšším církevním činitelům, kteří nás vedli a vedou, ukazovali a ukazují cestu k Bohu, udělovali a udělují nám tolik potřebné svátosti za jejich trpělivost s námi, za jejich obětavost, za jejich lásku a příklad oddanosti k Bohu, víře a církvi svaté.

Příležitost poděkovat Pánu Bohu za všechno co jsme dostali a je tu i příležitost prosit, abychom dostali hojnost milosti „Ducha svatého“, abychom s láskou a úctou víc navštěvovali tento dům Boží, dobře poslouchali „Boží slovo“ a při slavení mše svaté abychom se aktivně zapojovali, nechali se vtáhnout do děje a měli na mysli největší lásku Pána Ježíše k nám slabým, hříšným lidem.

Přeji všem farníkům radost ze slavnosti tohoto výročí.

Marie Sedláčková

Římskokatolická farnost Boleradice

Činnost našeho společenství je podle ostatních nepatrná, ale velmi potřebná. Při farnosti pracuje farní rada, která prostřednictvím svých členů zajišťuje chod farnosti a především se stará o církevní budovy. Jejich obětaví členové se starají o výzdobu, úklid a opravy kostela, je třeba i podnítit k pomoci a to především při rozpisu služeb dopravy kněze. Díky těmto několika dopravcům jsou v našem chrámu Páně pravidelné bohoslužby každé úterý a pátek v 16.45 hod. a o nedělích a svátcích dopoledne v 9.00 hodin.

V neděli 25. listopadu 2007 jsme při slavnostní mši svaté, ve které zazpíval místní pěvecký sbor, oslavili 720. výročí postavení kostela sv. Jana Křtitele. Návštěva při oslavě byla průměrná, i když jsme zvali všechny občany. Mnozí měli třeba jiný program a mnohým pro špatné počasí se něchtělo. I to je důvod. Ale těm, kteří se pravidelně zapojují do činnosti našeho společenství to neubralo na jejich chuti a elánu přijít, mít radost a tuto radost dopřát ostatním. Toto je poděkování všem kdo přišli, a především členům pěveckého sboru, sbormistrovi a varhaníkovi.

V letošním roce jsme dokončili jednu etapu oprav a restaurátorských prací na movitých kulturních památkách (kazatelna, boční oltáře) v interiéru kostela. Od roku 2003 jsme nejdříve odstranili zvlhlé omítky, provedli odvětrání základů a rekonstrukci elektrického vedení v celém kostele. V roce 2005 se provedla nová vápenná omítky v roce 2006 výmalba celého interiéru kostela a prováděla se restaurace kazatelny a bočních oltářů a v letošním roce byly dokončeny restaurátorské a pozlaccovačské práce. Nyní je na řadě hlavní oltář, ale na ten musíme připravit finanční prostředky než můžeme začít s pracemi. Při této příležitosti chci sdělit, že veškeré dosud prováděné opravy a restaurátorské práce byly financovány farností ze sbírek a za přispění dotací z rozpočtu Jihomoravského kraje a dotací z rozpočtu městyse Boleradice. Dosud podané žádosti o dotace byly úspěšné. I letos jsme požádali na příští rok na opravu kaple sv. Rocha. Budeme však trpělivě a s napětím čekat, zda příspěvek obdržíme nebo ne.

Rok uplynul, je opět doba adventu a příprava na vánoce. Přejí všem, aby tuto dobu prožili v klidu a pohodě, dali přednost druhým a sebe odsunuli až na konec řady, aby si uvědomili, že obětavostí a láskou docílíme víc než penězi.

Ráda bych také pozvala všechny na „Tříkrálový koncert“, který se uskuteční v kostele sv. Jana Křtitele v Boleradicích v sobotu 5. ledna 2008 v 17:00 hodin.

Věřím, že přijmete pozvání a návštěva bude alespoň průměrná. Farnost jej věnuje všem občanům a chce tak přispět k obohacení vánoční atmosféry.

Přejí všem krásné vánoční svátky a hodně zdraví v novém roce.
předsedkyně farní rady Marie Sedláčková

Kdo to byl ...

V předchozích číslech Polehradu jste měli možnost nahlédnout kdo to byl Jan Adam z Vickova, Georgius Merides a František Novák. Osobnosti, jejichž osud byl spjat s Boleradicemi. Tentokrát trochu vybočím z osnovy tohoto cyklu článků věnovaných jejich profilu a přináším sto deset let starý dokument - Výroční zprávu Jednoty Cyrillské z roku 1896 podepsaný dvěma muži, jejichž význam pro Boleradice je nesmazatelný a sahá až do dneška. Totiž řídícího učitele Cyrila Metoděje Hladkého a faráře Filipa Toufara. Je psán nádhernou češtinou, s citem pro přesnost a význam události:

Výroční zpráva Jednoty Cyrillské Polehradice uveřejněná v časopise Cyrill v roce 1897 v čísle 3. a 4. ročník XXIV

Mile zajisté utkví v paměti členům naší farní Cyrillské Jednoty uplynulý právě rok 1896. Mnohé překážky stály v cestě naší Cyrillské jednotě a to hned od jejího založení, zvláště však dvě hlavní, totiž: věkem sešlé varhany a pak řádně vycvičený varhaník. O přemožení těchto překážek se naše Jednota co nejlépe starala. Co se týče první překážky, zasazoval se o to zvláště důst. p. farář a předseda naší Cyrillské Jednoty Filip Toufar, by se co možno nejdříve ona odstranila; zakoupeno tudíž Jednotou harmonium pro průvod v kostele, sám pak své harmo-

nium při cvičeních zapůjčoval. Pozoruje však, že přec nemožno docílití toho úspěchu, zvláště co se týče lesku a stupňování hlasu ve zpěvu, pomyslel, ačkoliv kraj náš je chudý a kostel náš žádného jmění nemá, jak bychom si nové důkladné varhany pořídili. Návrhem tedy dp. faráře a předsedy střídala pečlivě naše Cyrillská Jednota čisté výtěžky získané ze zábav pěvecko-deklamatorních každoročně jednou Jednotou pořádaných, by mohla nějakým větším obnosem k tomuto účelu přispěti. Nadešel konečně rok 1896, a naše touha se splnila. Usilovnou péčí

Varhany faráře Filipa Toufara hrají v kostele Sv. Jana Křtitele dodnes

jmenovaného p. předsedy byly nám postaveny důkladné varhany chvalně známou firmou Jos. Hanke z Uher. Hradíště devítiregistrové a sice Principal 8', Salicional S', Gamba S', Krytý S', Flauta 4'. Octava 4', Mixtura, Subbass 16', 13ordun 8'. Spojky collectivní: Mezzoforte a forte, Pleno a pedálová copula; v manuálu tonů 54, v pedálu 25, hrací stolec v předu, soustava kuželková. Stroj velmi měkkého hlasu, tak že je výbornou podporou při zpěvu. Umluvený obnos zapraven byl dobročinnými dary našich farníků, k němuž též naše farní Cyrillská Jednota svou nastřádanou úsporou, totiž 200 zl. r. m. přiložila, radujíc se z toho, že tím postavení tak pěkného stroje z velké části umožnila. O přemožení druhé překážky bylo ne méně staráno. Cvičili se s velikou ochotou, pod dozorem dp. faráře a předsedy, zvláště zdejší pp. učitelé, avšak, když již jsme doufali býti tak řka u cíle, odebrali se vždycky od nás na jiné působiště a Jednotě nastala tím pokaždé nesnáze nemalá. Tu konečně v loni počal se nový, v obci usedlý, nadaný mladý muž ve hře na varhany cvičiti a doufejme, že pod řádným vedením dp. faráře a předsedy, se brzy dobře vyškoleného varhaníka dočkáme. Naše Cyrillská Jednota však, ať již s průvodem neb bez průvodu, pěstovala po všechna léta, následovně též i roku minulého o všech zasvěcených svátcích zpěvy přesně liturgické a skladby od výborných, znalce doporučených skladatelů. kromě toho účinkovala při církevním svěcení varhan dne 7. května, kdež při prvním průvodu varhan, jež na požádání s velikou ochotou obstaral chvalně známý varhaník při bisk. chrámu Páně v Brně p. Fr. Musil, zapěla pětilasý sbor »Jubilate« od Aiblingera, a při svěcení stříkačky našeho dobrov. hasičského sboru dne 12. července. Jednota pořádala jako i v letech minulých zábavu pěvecko-deklamatorní dne 2. února s výsledkem velmi zdařilým a s účastnila se též výletu naší dobrov. hasičské Jednoty, kdež několik mysl osvěžujících sborů zapěla; kromě toho byla pozvána a s účastnila se také velké »Národní slavnosti« v Hustopeči 9. dne měsíce srpna, kdež několik krásných sborů přednesla. Patrný to důkaz, že i v okolí naše Cyrillská Jednota obliby došla. Jednota naše čítala 24 činných, 1 zakládajícího a 30 přispívajících členů; z činných zpívají 6 soprán, 6 alt, 5 tenor a 7 basy. Ve školce pěvecké cvičí p. sbormistr Cyr. M. Hladký 10 členů.

Od valné hromady konané dne 8. března r. 1896 měli záležitosti spolkové na starosti: dp. farář Filip Toufar jakožto předseda, p. učitel Cyr. Hladký jakožto sbormistr a pp. Jan Otýpka, Jan Štěpěšák st., Antonín Horák a Cyr. Omasta jakožto výboři.

Vysloven buď ku konci této zprávy srdečný dík všem členům a příznivcům, kteří o rozkvět a blaho naší Jednoty jakýmkoliv způsobem se přičinili.

Pod ochranou sv. Cyrilla nastupuje naše Cyrillská Jednota s nadějí v další zdar a rozkvět jednoty svou 13. roční pout, jejímžto bohumilým snahám voláme: »Zdař-Bůh!«

Seznam skladeb liturgických. Jako v roce 1895 byly dopodrobna vyznačeny, opakovány a lépe studovány.

Pěvecký sbor liturgický čítá 34 členů. Zkoušky dle potřeby; tyto řídí p. sbormistr Cyr. Hladký. Týž cvičí Cyrillskou školkou, která čítá 10 členů, pravidelně třikrát v týdnu.

Píseň obecná. V kostele se zpívá dle kancionálu Bečákova. S touhou očekává Cyrillská Jednota nový diecéšní kancionál, o kterém se už pracuje.

Jednota a její působení se setkává s účastenstvím a přízní veškerých farníků. Valná hromada posledně se konala 8. dne měsíce března 1896.

Ve chrámu Páně zbudovány nové krásné varhany chvalně známou firmou Jos. Hauke z Uherského Hradiště. Stroj velmi měkkého hlasu, takže je výbornou podporou při zpěvu. Radoš Jednoty nad těmito varhanami jest tím větší a oprávněnější, protože ona svou dosavadní úsporu 200 zl. na zbudování těchto varhan obětovavala a tím postavení tak pěkného stroje vlastně umožnila, jelikož farníci zdejší jsou velice nuzní a kostel žádného jmění nemá.

Filip Toufar,
farář, t. č. předseda.

Jan Stehlík,
t. č. jednatel.

Tento a další dokumenty z časopisu Cyrill najdete na <http://cyril.psalterium.cz>

Něco o historii Vánoc

Všichni dobře známe příběh malého Jezulátka, který přichází každým rokem na svět v noci z 24. na 25. 12. v dalekém městě Betlémě (Betlém-vesnice ležící 12 km od města Jeruzaléma, Izrael). Svátek narození Páně slaví všichni křesťané a nejen oni.

Pojďme si ale říci něco o jeho historii, symbolech a zvucích. Ježíš je nepochybně historickou postavou, přesné datum jeho narození však neznáme. Nicméně Ježíšovo narození, čili příchod Božího Syna na svět, se začalo slavit poměrně brzy, v první čtvrtině 4. stol. v Galii (Francie). Obsah Vánoc je nepochybně

křesťanský a datum bylo zřejmě zvoleno jako překrytí pohanského svátku "Narození věčného slunce".

Svátku narození Páně předchází advent. Čtyři neděle před Vánoce se křesťané připravují na příchod Krista. Je to doba postní. Začíná dnem po svátku sv. Kateřiny 25.11. Symbolem této doby je adventní věnec nebo svíce – světlo, které je podle Starého zákona spojováno se životem. Doba adventní obsahuje svátky některých světců např. sv. Kateřiny, sv. Barbory, sv. Lucie, sv. Mikuláše... K nim se vázaly určité zvyky související s Vánoce.

Za zmínku jistě stojí svátek sv. Mikuláše 6.12., který u nás velmi silně zakořenil. V tento den navštěvuje sv. Mikuláš naše příbytky a spravedlivě obdarovává děti. Můžeme říci, že i tato tradice čerpá z historické události Mikuláše z Myry, který obdaroval tři chudé dívky, aby je zachránil od práce v nevěstinci. Jak víme, bylo to velmi oblíbené jméno světců a také papežů. Pakliže se tedy v dřívějších dobách obdarovávalo, tak to bylo právě v tento svátek. O změnu se postaral až německý náboženský reformátor Martin Luther {1483-1546}. Ten zpochybnil papežství a odmítal dát svým dětem dárky o svátku "papežence" sv. Mikuláše a naděloval jim je o Štědrém dnu. Nechtěně tak proměnil 24. prosinec v jednu z největších dětských slavností. České prostředí přijalo tradici vánočních návštěv Ježíška v 19. stol.

Svátek sv. Mikuláše je spojen s další (před)vánoční tradicí, a to koledou. Koledovalo se od adventu až do Hromnic. Dříve (15. stol.) koledovali žáci farních škol i se svými správci. Pro věčně hladové žáky byla koleda důležitým zdrojem příjmů. Nikdo se o vánočních svátcích za svoji žebrotu nestyděl. Novou renesancí prožila česká koleda v 18. stol. Zpěv koledníků nejčastěji doprovázela harfa, housle, klarinet nebo flétna. Koledníci zpívali česky o narození Ježíška, cestě do Betléma a královských darech. Vinšovali, děkovali za koledu. Např. na Valašsku chodily děti o Štědrém dnu do kostela k jesličkám a přinášely Jezulátku dárky. Malý Ježíšek nedostal jen oříšky, jablka, křída, med, bryznu, smetanu a kroupy, ale i hezkou vánoční písničku. Tančily a zpívaly:

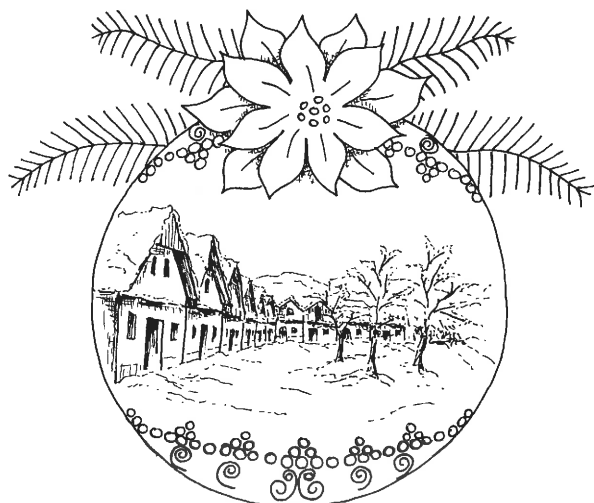
*Ježíšek maličký pasáčkům se smál, smál
Na ten jejich tanec šůry se díval, val
A všem požehnání bez meškání dal, dal.*

Dalším symbolem Vánoc jsou jesličky. Autorem není nikdo jiný než František z Assisi {1182-1226}. Jeho záměrem bylo vytvořit trojrozměrný obraz události, která se kdysi odehrála v betlémském chlévě a obohatit tak vánoční mši o živé obrazy (Josef, Marie, pastýři, zvířata u jesliček...). Zaslouhou tohoto světce máme tedy možnost událost Kristova narození plně prožívat.

Z počátku byly jesličky spjaty výhradně s církevním prostředím a stály pouze v chrámových interiérech. Jesličkám určeným pro kostely se dodnes říká chrámové či kostelní. Do světského prostředí jesličky pronikly nejprve v Itálii (15. stol.), která je považována za vlast jesliček. Na šíření jesliček na další území Evropy měli zásluhu bratři z františkánského a benediktinského řádu, ale také klarisky.

Jesle, jesličky nebo betlém, tak jak je známe i dnes, obvykle zahrnují celý vánoční příběh. Tedy Ježíška s jesličkami v chlévě, jeskyně na rozvalinách paláce krále Davida v městě Betlémě, ale i scénu hledání noclehu, zvěstování pastýřům, příchod Tří králů... Betlémové figurky bývaly nejčastěji vyřezávány ze dřeva. Zdobily je prosté barvy nebo lak. Zhotovovaly se však i z vosku, často kombinované dřevem a látkou. Používal se ale i dražší materiál – zvláště v baroku byly figurky zlacené a zdobeny drahými kameny. Skutečnými raritami byly betlémy sestavené z postaviček vinutých z barevné skloviny nebo třeba betlémy sestavené v láhvi.

Mluvíme-li o Vánocích nesmíme zapomenout ani na stromeček. Těžko si dnes dovedeme představit Vánoce bez ozdobeného

stroměčku. Nechybí snad v žádné domácnosti a v předvánočním čase se bez něho neobejdou ani slavnostně vyzdobené výlohy. Odkud se ale vánoční stroměček vzal?

Podle jednoho z legendárních vyprávění vědčí vánoční stroměček za svůj vznik opatu Kolumbánovi. Kolumbán žil v 6. stol. Narodil se v Irsku, ale misionářská činnost ho zavedla do Francie. Tam v roce 573 trávil Vánoce na dvoře burgundského krále Gontrana. Obyvatelstvo království bylo pohanské. O svátku Narození Páně slavili zimní slunovrat. Kolumbán se proto rozhodl přiblížit jim svátek Spasitelova narození. Aby upoutal jejich pozornost ozdobil domorodci uctívanou starou jedlí a ozdobil ji hořícími pochodněmi rozvěšenými do tvaru kříže. Zář ohně přilákaly zástupy lidí a Kolumbán k nim pronesl kázání o narození malého Ježíška. Možná že právě tu noc přišel na svět přičiněním irského mnicha zvyk strojit vánoční stroměček.

Libuše Klímová

Nultý ročník akce Otevřené sklepy Boleradice

Už mě přestalo bavit mrznout v našem chladném kraji při trháni hrušek a tak jsem nazul toulavý boty a i s kolem naskočil do vlaku směrem na Břeclav. Vyskočil jsem v Zaječci a začal šlapat do pedálů. Pole s kukuřicí máme taky, ale za chvíli jsem byl ve Velkých Pavlovicích a tam už v zahrádkách vykukovaly z pod listí zelené, červené i modré hrozny révy vinné. No pokochal jsem se a zabočil na Němčičky. A tam to začlo! Nejenom ze sluníčka v zádech pocit horka v pořádném stoupání, ale také pěkná kulturní příroda po obou stranách cesty. Ořešáky se měnily s jeřáby a pod nimi se pravidelně střídaly obsypané keře černého bezu s oranžově ozdobenými šipky. Vysokou trávu občas přešplhal divoký chmel. Ptáci cvrkali, hmyz bzučel, pohodu jen občas narušilo projíždějící auto. Ve vzduchu občas zavanul odér kvasícího moštu i když sklepy nebyly nikde na dohled, ale to není divu, vylisované slupky se často vozí na pole jako hnojivo. Na svazích v dálí učesané řádky vinohradů a po chvíli se začali objevovat přímo u cesty. Na ukazateli cyklostezky „Krajem André“ jsem neposlechl a jel rovně. Sjel jsem z cesty mezi dva vinohrádky, abych si prohlédl slibnou úrodu a sotva jsem položil kolo, snažili se mne vylekat divocí bažanti divokým vzlétnutím. Ale nepovedlo se jim to! Tak byli přezraní, že nemohli nejen létat, ale ani chodit! Jen se tak s vykulenýma očima kolébali ode mne pryč! Jak může na vinohradě vůbec něco zbyť, když tahle žravá pakáž přišla na to, že hrozny jsou tak jedlé! Napadlo mne, že udělám majiteli službu a zaženu ty ptáky pryč, ale brzy jsem to vzdal. Tak byli pomalí, že by se setmělo dřív než bych je dohnal k lesíku. Možná kdybych je kopal před sebou... Utrhl jsem si jednu kuličku André a jel jsem dál. Nahoře na kopci mě zlákal další vinohrad, na kterém se viditelně střídali odrůdy. Zelené hrozny jsem identifikoval jako veltín, řídké modré nevím, ty jsem ani neochutnal, mohl to být Alibernet a červené - to byl Tramín. Jak já mám rád tramín! Jestli ho máte v oblíbenosti jako víno - hrozen, to je něco! Už chápu, co to znamená zaražená hora. Do vinice v termínu dozrávání nesmí nikdo, kdo nemá svého vína dost, jinak by se neovládl a cpal by se - jak ti ptáci! Ještě že jsem docela úspěšný samozásobitel! Takhle mi stačí utrhnout jednu kuličku, za to mě snad nezastřílí, abych si připomenul tu chuť - důvod proč se člověk celý rok lopotí, v zemi ryje, stříhá, vyvazuje, chemikálie na postřik míchá, zelené sežíná a pak ještě v hrozném horku či naopak zimě kopcem se plahočí, v každé sladce upatlané ruce ulepený a těžký kbelík s hrozny, aby pak nějaký neduživý prazáček nad vínem nosík pokrčil a zapřemýšlel, zda mu chutná či ne.

Dobrá příprava je základ úspěchu a tak mapkou náležitě poučen zastavil jsem u posledního lesíku, abych se tam za bukem z cyklistického do civilu převlékl. No za bukem - listy jako jeřáb, na zemi rozplácnuté - třešně? Jeřáb se žlutými třešněmi? Oskeruše

to je, strom v pravdě jihomoravský, opředený mnoha legendami! Kdopak z ní asi hruštičky na kořálíčku oskerušovi sbírá? No kdo se nezeptá, nic se nedoví a tak jsem sjel z kopce do dědiny a po krátkém křížování s plánkem v ruce na vlaječku otevřeného sklepa narazil, pozvat dovnitř se nechal, zaplatil 150 korun vstupného a na oskerušovi pro samé víno zapomněl. U Novotných ve sklepě hned za dvěma lisovny tři kádě s červeným rmutem, demižón s bílým burčákem, za šíjí sklep s dřevěnými sudy s vínem. A paní Novotná, i když ještě zdaleka není druhá hodina a akce oficiálně ještě nezačala, během příjemného rozhovoru natahuje další a další vínko a nalévá...

Boleradice jsou už trochu severnější oblast a na vínech je to poznat, však se tam taky s Merlotem či Cabernetem Sauvignonem nesečkáte. Pěkně staré poctivé odrůdy jako Portugal, Svatovavřínecké, Frankovka, Veltín, Tramín, Müller-Thurgau. Jak jsem si povšiml, ve zvláštní oblíbenosti mají Neuburské

U dobrého vína nesmí chybět dobrá muzika v podání CM Primáš

a Ryzlink vlašský. Vína dělají především pro sebe a trocha kyselin navíc není na závadu, ale spíš známka obzvláštní vhodnosti k nalahvování a uschování takového pokladu na další roky. Samozřejmě, to že dělají otevřené sklepy znamená, že jim nějaké víno zbývá a je třeba podpořit jeho prodej. Když máte za sousedy Hustopeče, Velké Pavlovice, Němčičky a Bořetice, je třeba něco dělat, aby se kupci nenechali strhnout známějším jménem, a dojeli až k vám. Proto udělali nultý ročník otevřených sklepů, na kterém se vlastně ani nepočítalo s turisty, hlavně „pořadatelé“ sousedi obešli všechny sklepy, zkontrolovali připravenost, po sousedsku porozprávěli, tak jak to dělají často, když se sejdou při vínu. No a do této společnosti, která zavítala k Novotným chvíli po mě, jsem se přidal i já, samozřejmě až poté co jsem ochutnal všechno co ve sklepě bylo, včetně dvou červených burčáků a přešel s nimi do dalšího sklepa k panu Soukupovi. Na rozdíl od starodávneho sklepa Novotných, tento je jen patnáct let starý, i když už zarůstá ušlechtilou černou plisní, je vlastně stále ještě mladý a jemná čistá vínka se k jeho novosti hodí. Jak říkal pan Soukup, jeho sklep je velice studený, proto musí kvasit studenomilnými kvasinkami. Poté co přišla další parta místních a ti se kterými jsem přišel se rozloučili, bylo mi naznačeno ať ještě počkám a ochutnávka ve sklepě proběhla znovu, ale s jinými víny, z jiných demižónů! S další partou jsem přešel ke sklepu pana Křížáka. Tam byla k ochutnání vína jen čtyři (ale taky dobrá), ale také „Vinařský rohlík“ a další speciality místní pekárny. Samozřejmě sýr a kousky masa a historky přítomných. Věděli jste, že v Bavorsku se také pije burčák? Říkají mu „Federweißer“, bílé peří kvůli jeho světlé barvě, pijí ho na slavnostech ve stodolách a podávají k němu cibulový koláč. Když jsem dorazil „Na Tihelňu“ kde byly soustředěny všechny ostatní sklepy, podíval jsem se na hodinky a věděl, že je zle. Příště si na návštěvu každého jednoho sklepa vyhraďte dvě hodiny a ještě to bude málo! Tady by mohlo moje vyprávění skončit - kdybych to nebyl já. No domů už před půlnocí nedorazím, hlavně že vůbec,

všechny sklepy taky nechutnám a tak jsem zakotvil u sklepa, kde se podávalo kromě vína i občerstvení. No tak trochu jsem byl přikotven, protože jsem si nekoupil skleničku z obavy abych ji při přesunech mezi sklepy na kole nerozbil (tašku jsem měl vzhledem k chladným nocím vysloveně přecpanou) a musel jsem si ji půjčovat. Takže jsem se musel podržet toho sklepa, kterého skleničku jsem zrovna měl a jako cizí bez party jsem se ani do okolního dění moc nezapojoval. Oni tam kromě cimbálové kapely, byli samí sousedé, svoje sklepy navzájem znali a tak posedávali či postávali u stolečků před nimi, popíjeli vínko a debatovali. Nezbylo mi než se tak nějak přidat, ochutnávat z toho, co měli dobrého, sledovat čas a když už se opravdu připozdilo, nechal jsem si zabalit dýňová semínka a trdelník a jel domů. Cože, vy nevíte co je trdelník? Poslední ozvěna staročeského kuchaření na otevřeném ohništi - pečivo opékané na rožni - trdlu. Je to dutý válec ze sladkého těsta, obvykle ořechový a buď velký jako šiška knedlíku a pak se krájí na kousky, nebo malý, velký jako zákusek, ten dostanete celý. Koncem minulého století se peklo už jen na slovácku, ale teď se dá jako tradiční pečivo potkat na poutích snad po celé jižní Moravě. Dokonce podle toho jak ho kdo jí, se dá poznat zda je opravdu z slovácka či odjinud, ale to už vám neprozradím, to by ztratilo kouzlo! Paní měla napečenou opravdu velkou krabici těch malých, požádal jsem o dvě a doma našel - tři! A dýňová semínka? V Itálii mají piniové oříšky, ve středomoří pistácie, v Americe buráky na Moravě louskají večer u televize dýňová semínka. Touto dobou tam můžete vidět celá pole posetá rozpúlenými a vydlabanými dýněmi, které nikdo nechce, jen o semínka mají zájem. „Šak Francka můžeš podle slupek z dýňových semínek aj stopovat!“ mi taky povídali.

Cesta domů potmě už nebyla tak veselá. Alkohol Vám s říditkama tak nějak divně krutí, šlapat se nechce a v cizím kraji musíte dávat moc dobrý pozor na to, kde odbočíte. No, ještě jsem uloupil jeden hezký hrozen Vavřínečku, který visel přímo pod veřejným osvětlením a zdálo se mi že vysloveně škemrá o to abych ho dovezl domů, takže jestli mě prásknete, tak vážený pane majiteli, při dnešních výkupních cenách hroznů kolem 10 Kč za kg, dlužím Vám dvě kačky. (Ale vy co jste ještě nikdy nebyli na vinobraní, krást nezkoušejte, stopka evropských hroznů je velmi pevná, rukou se utrhnout nedá, budete dřepět pod keřem s rukou ulepenou sladkou šťávou a keř se bude na dálku viditelně třepat jak za něj budete cukat - ještě si uděláte ostudu.) No ale všechno dobře dopadlo, jenom se mi ráno tuze nechtělo vstávat.

*Se svolením milovníka dobrého vína a cyklisty Miloše Ondráka
Uveřejněno na serveru www.ovine.cz 11.října 2007*

Poznámka: Na moji prosbu o uveřejnění tohoto článku mi Miloš Ondrák odpověděl: „Že Vám jde spíš o přiznání, že jsem kradl hrozny a teď mě chcete pranýřovat! To se samozřejmě budu zveřejnění bránit moc!“ Nakonec však svolil.

Připravil Jiří Janda

Koncerty a vystoupení žáků ZUŠ Klobouky u Brna v prosinci 2007

Vánoční koncert - neděle 16.12.2007 ve 14:30 hod. Morkůvky – Kulturní dům

Vánoční koncert Tanečního oboru - úterý 18.12.2007 v 16:30 hod. - Klobouky – sokolovna

Naši na vandru

V minulém čísle Polehradu jste si mohli přečíst první krátký rozhovor s Ivetou Vrbovou, toho času v Readingu. Dnes jsem pro vás připravil další. Tentokrát s Lenkou Sedlákovou - také rodačkou z Boleradic. Její postřehy a reportáže z pobytu v zemi vycházejícího slunce najdete také v seriálu otiskovaném každý týden v Novém životě. Má i svoje webové stránky <http://www.petralenka-japonsko.ic.cz/>

Kde jsi? V jaké zemi, jaké je to město? Asi něco přes měsíc s manželem žiji v Japonsku v jeho hlavním městě Tokiu.

Co děláš? Kde pracuješ a pro koho? V současné době pouze studuji jazyk, poznávám okolí a snažím se psát příspěvky do týdeníku Nový život. Mé vízum mi tu v podstatě ani nedovoluje pracovat, mám vízum závislé na vízu mého manžela Petra, který sem přijel jako výzkumný pracovník na Univerzitu Tokio. Takže tu mám v podstatě dva roky prázdnin. Ale i tak se snažím si najít nějaké uplatnění.

Jak si se dostala do zahraničí? Jak už jsem se zmínila přijela jsem sem v podstatě jako žena v domácnosti. Takže odpovím spíše jak se sem dostal manžel. Petr získal od japonské vlády, v zastoupení organizace JSPS, stipendium na Univerzitě Tokio, Ústav materiálového inženýrství. Nyní zde pokračuje v práci započaté již v České republice, a tou je nedestruktivní testování kovových kompozitů.

Petr a Lenka Sedláková v Tokiu

Co jazyk? Nemáš problémy? Kdybych řekla, že s jazykem nemám problémy, tak bych lhala. Japonština je velmi složitý jazyk a ačkoliv jsme rok a půl brali hodiny japonštiny na Filozofické fakultě MU, a to navíc od rodilého Japonce, zde jsme začínali opět od nuly. Teď chodím třikrát týdně na hodinu a půl na japonštinu, kterou mám naštěstí díky Petrovi zdarma. A snažím se zapamatovat si slovíčka a občas je i použít. V České republice a v Evropě vůbec stále převládá názor, že Japonci umí anglicky. Bohužel to není pravda. Anglicky tady mohou komunikovat převážně pouze s mými kolegy z kurzu japonštiny, což je pro mě občas velmi málo. Od přírody jsem totiž velice ukecaná.

Stýská se? Určitě. Někdy víc někdy méně. Dost to záleží na počasí. Je pravda, že teď před Vánocemi, když se všude stávají stromečky a všechno se zdobí, si docela dost uvědomuji, že tyhle Vánoce své nejbližší pozdravím jen po Skype. A že také tenhle rok neprovedeme degustaci bramborových salátů (jak my tomu říkáme) u obou maminek a babiček.

Co ti to dalo a co vzalo? Po měsíci je hodně těžké takovéto hodnocení provést. Ale jedno mi tato cesta přece jen vzala, a to moji práci. To je také jedna z věcí, po které se mi stýská, protože mě má práce velmi bavila. Jinak zkušenosti máme zatím spíše dobré než špatné. I když například míra byrokracie nás docela zaskočila, ale Japonci jsou národ velice přívětivý a milý. A myslím, že mluvím za mě i za Petra, když řeknu, že jsme tady zatím šťastní a až čas ukáže co bude dál.

Připravil Jiří Janda

zkratka stalo se v září

8. vyrazili poutníci do Žarošic, 15. děti dělaly Boleradický bubáček z dýní, 16. v otevřených sklepech teklo víno a burčák proudem, 17. školní Dýňáci měli diskotéku před radnicí, 30. přivítali jsme občanky na radnici

zkratka stalo se v říjnu..

5. se sešli divadelníci z celé republiky v divadle na přehlídce, 7. malé shromáždění u školy – před 140 lety se narodil František Novák, 9. zkolaudována ubytovna – podle slovníku cizích slov „ověřeny výchozí podmínky při dokončení stavby“ – česky „je to hotovo“, 12. odjeli divadelníci na národní přehlídku a svého předsedu poslali do Německa na konferenci, 21. nad Boleradicemi létali draci (papíroví), 28. se poprvé otevřela ubytovna, 27. Tanečním krokem do hrobky v divadle a zrovna před Dušičkami!

zkratka stalo se v listopadu...

6. do školy přišla policie a kluci si „vyzkoušeli zatčení“, 8. Zastupitelé občanů zastupovali občany na veřejné schůzi, 9. popelnice vysypány a sebrán starý papír, 10. ve škole se pletly košíky z pediku a Martinské hodky v sále až do rána, 11. svatý Martin přitáhl na pořádném bílém koni, zalehl nám celý dvůr, 18. pro děti v divadle dávali Kocour Modroočko, 25. v „nabitém“ divadle hrál pan herec Jan Přeučil padoucha,

zkratka stalo se v prosinci...

2. sváteční adventní neděle zpestřili tancem Jánošiči s cimbálkou, 5. ve škole Mikulášské odpoledne a večer pak velké rojení čertů, andělů a Mikulášů, malých i těch velikých, 8. premiéra Noc pastýřů.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Jubilea od září do prosince oslavili

70 let	Veselá Božena
75 let	Procházková Marta Zahradník Václav
85 let	Sedláčková Adéla
88 let	Kučerová Hedvika
93 let	Novotná Marie Vítečková Marie

Všem přejeme hodně zdraví a štěstí

MPclick
POSKYTOVATEL I-NET PŘIPOJENÍ
WWW.MPCLICK.CZ

Výhody sítě MPclick:
24 hodin denně online
Neomezené objemy dat

Vyšší rychlost ve srovnání s jinými firmami za nižší poplatek
Rychlý servis - řešení problémů v co nejkratším čase

INFOLINKA: 739 054 060
AKTIVACE OD 1,- Kč
MĚSÍČNÍ TARIFY OD 350,-Kč

inzerce

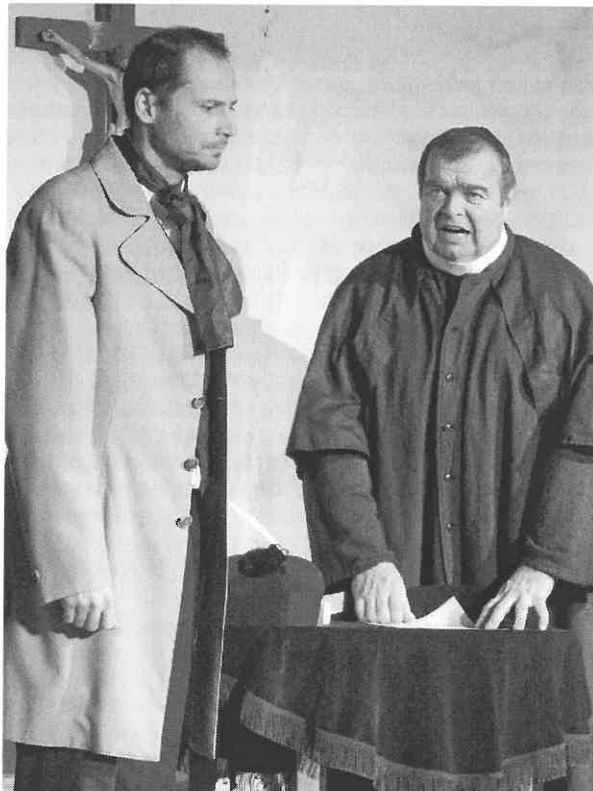
Na poslední chvíli:

Noc pastýřů byla velkolepá

Boleradické divadlo zažilo zase jednou velkou premiéru. Tohle si určitě říkali v sobotu večer diváci, kteří zde zažili první provedení inscenace Josefa Boučka Noc pastýřů v provedení herců Divadelního souboru bratří Mrštíků Boleradice. Hra o životní epizodě a osudových sporech rožmitálského učitele Jakuba Jana Ryby a vzniku slavné pastorální mše "Hej, mistře, vstaň bystře" v režii Aleny Chalupové byla navíc záměrně poprvé uvedena právě v tento předvánoční čas.

"Já mám k Rybově mši velmi silný osobní vztah," prozradila nám režisérka Chalupová proč sáhla právě po této inscenaci. "Když jsme se s mým manželem vzali, tak jsme si každý Štědrý večer tuto mši pouštěli. My jsme byli do tohoto díla tak zamilovaní, že jsme si bez něj nedovedli Štědrý večer ani představit. A když jsem jednou prohlížela náš divadelní archiv, narazila jsem tam na Boučkovu hru Noc pastýřů. A hned jsem si řekla, že ji musím udělat. Dokonce jsem se o prázdninách jela podívat přímo na místa, kde Ryba žil a působil."

Boučkova inscenace není pro realizaci vůbec jednoduchá. Velké množství scén prolínajících se v čase i prostoru bylo pro režisérku tvrdým oříškem. "Měla jsem z toho hrůzu," vyznala se Alena Chalupová. "Cítila jsem velkou zodpovědnost za to, jak to dopadne. Už při výběru vhodných typů herců na jednotlivé postavy jsem si u každého pořád kladla otázku, zda bude schopen svou roli hrát. Nakonec si ale myslím, že se mi alespoň tohle povedlo," říká skromně režisérka Chalupová. Její přístup k inscenování této hry připomíná spíše filmovou než divadelní režii. "Byla jsem zčásti ovlivněna filmovým zpracováním této inscenace. Kdyby se to mělo hrát tak, jak je to napsáno a klasicky stavět scénu po scéně, tak by to nešlo," vysvětluje režisérka. "Nejtěžší bylo skloubit hraní, hudbu a světla. Není to sice ještě dokonalé, ale věřím, že to přijde."

V hlavních rolích Luboš Straka jako Jakub Jan Ryba a Antonín Koráb jako farář Zachar

Výsledkem bylo představení, které snese nejpřísnější pohled kritiků. Jedním z nich byl i hustopečský režisér Jiří Merlíček, který již několik let s boleradickým divadlem spolupracuje. "Bylo to velkolepé. Nemám pro to jiné slovo," prohlásil po premiéře. "Aleně Chalupové je jasno, jak kombinovat jednotlivé výstupy

tak, aby v nepřehledném ději byly zcela přehledné. Každá premiéra je nervózní, takže konce výstupů nebyly úplně přesné, ale to je dáno premiérovou trémou. Je ale až neuvěřitelné, jak všechny postavy drží svůj charakter," vysekl režisérce poklonu Jiří Merlíček. "Hlavní protagonisté odehráli představení absolutně. Konflikt mezi Rybou a farářem je jasně podán a byl přímo hmatatelný. Ale překvapilo mě, že i menší role byly odehrány velmi přesvědčivě. Člověk, který zná tyto herce a ví, co umí odehrát, je překvapen, jak jsou ve svém výkonu přesní. Myslím si, že oba hlavní protagonisté je strhli k perfektnímu výkonu."

Právě na výkonu obou hlavních herců, Luboše Straky v roli Jakuba Ryby a Antonína Korába coby faráře Zachara, celé představení stojí. "Bylo to hustý," komentoval lakonicky vznik této inscenace Luboš Straka. "Na můj vkus vznikala moc rychle. Mám tam mnoho nástupů, podobné scény, navíc jsem současně hrál v Pastí na myši zcela odlišnou postavu. Musel jsem si udělat takový tahák, díky kterému jsem celým představením proplul," prozradil nám něco z divadelního zákulisí. Postava Jakuba Ryby je ve svém charakteru velmi rozporuplná. "Nevím jestli se dají odprezentovat na tak malé ploše všechny Rybovy rozpoložení. Zejména vztah k jeho ženě Anně (Hana Samsonová) a Pavle (Eva Stehlíková). Soustředil jsem se proto spíš na vztah k faráři. To bylo nosné pro tuto inscenaci." Pro Antonína Korába není role faráře na divadle neznámou, protože ji hrál již několikrát. "Tento farář byl ale povahově jiný než ti ostatní. On je v jádru dobrý člověk, ale zaslepený. Ovšem nakonec se ukázalo, že i v něm je kus té dobré duše." Poté vysekl svému hereckému protihráči poklonu. "S Lubošem Strakou se hraje perfektně. Obě naše postavy jsou v jádru stejně zarputilé. Ta pýcha je u obou. I když u každého v jiném duchu."

Noc pastýřů se měla podle plánů bolederických divadelníků hrát původně jen přes Vánoce. Po úspěšné premiéře je ale jasné, že jen tak brzy nezmizí z nabídky bolederického divadla. Už teď mají bolederičtí naplánována představení až do začátku února. "Přece jenom je to především hra o Rybově těžkém osudu a věřím, že diváci to budou i tak brát," komentovala toto rozhodnutí režisérka Alena Chalupová.

Zbyněk Háder

 VINAŘSKÝ SPOLEK BOLERADICE
pořádá 26.12. 2007 od 14⁰⁰ hod.
v sále městyse Boleradice

II. Štěpánský košť mladých vín

K dobré sváteční náladě bude hrát cimbálová muzika
Zveme všechny milovníky vína

Inzerce

Z Martinských hodů 10. listopadu 2007

Mikuláš s doprovodem čerta a anděla nechyběl ani letos

Foukalo ze strnišť a draci létali v neděli 21. října 2007

LUBOŠ ČAPKA ELEKTROINSTALACE BOLERADICE

Vám nabízí tyto služby:

- Elektroinstalace
- Montáž hromosvodů a přepjeťových ochran
- Oprava a revize el.zařízení
- Výroba domovních rozvaděčů
- Projekt a montáž osvětlení
- Kabelové rozvody NN
- Elektrické vytápění přímotopné, centrální a akumulární
- Elektronické zabezpečovací systémy
- Elektronické přístupové systémy
- Kamerové systémy
- Domácí telefony a video telefony
- Telefonní rozvody
- Počítačové sítě
- Vše kompletní dodávky včetně projektů a revizí
- Vypracování cenových nabídek zdarma

Kontakt:

Luboš Čapka
691 12 BOLERADICE 414, okr.Břeclav
Privát tel: 519 423 406
Office tel: 519 423 950, 519 423 951 fax: 519 423 952
mobil: 608 866 598
e-mail: capka-elektroinstalace@cbox.cz
<http://www.cbox.cz/capka-elektroinstalace>

inzerce

Přehled akcí spolků v Boleradických v roce 2008

LEDEN

Úterý	1.1	Turnaj ve stolním tenise	
Pátek	4.1	Výroční členská schůze	Rybáři
Sobota	5.1	Tříkrálový koncert	Farní rada
Sobota	5.1	Noc pastýřů Jarní předplatné	Divadelní spolek
Neděle	6.1	Noc pastýřů	Divadelní spolek
Pátek	11.1	Noc pastýřů	Divadelní spolek
Sobota	12.1	Noc pastýřů	Divadelní spolek
Neděle	13.1	Bohatýrská pohádka Dětské předplatné	Divadelní spolek
Sobota	19.1	IV. Vesnický ples	Spolky společně
Neděle	20.1	Noc pastýřů	Divadelní spolek
Neděle	27.1	Masopustní průvod obcí	ZŠ a MŠ
Pondělí	28.1	Ostatky	Galerka

ÚNOR

Sobota	2.2	Sicilská komedie Jarní předplatné	Divadelní spolek
Sobota	9.2	14. Divadelní bál aneb "Praha Karla Hašlera"	Divadelní spolek
Neděle	17.2	Výroční členská schůze	MO ČZS
Pátek	22.2	Pohárek + Kandrásěk divadelní soutěž	Divadelní spolek

BŘEZEN

Sobota	1.3	Sextánky Jarní předplatné	Divadelní spolek
Neděle	2.3	Pletení z pediku	OS
Neděle	9.3	Dětský maškarní karneval	ZŠ a MŠ
Neděle	9.3	Čert a Káča Dětské předplatné	Divadelní spolek
Středa	19.3	Vynášení zimy -Moreny	ZŠ a MŠ
Neděle	23.3	Výstava vín	Vinařský spolek
Neděle	28.-30.3	Divadelní dílna	Orel

DUBEN

Neděle	5.4	Ostře sledované vlaky Jarní předplatné	Divadelní spolek
Sobota	13.4	Otvírání nebe	LMK Boleradice
Neděle	19.4	Memoriál S. Havránka	LMK Boleradice
Sobota	26.4	Slavnostní otevření sportoviště	Orel
Neděle	27.4	O perníkovém dědkovi Dětské předplatné	Divadelní spolek

KVĚTEN

Sobota	3.5	Rybářské závody	Rybáři
Neděle	8.5	Akademie ke Dni matek	ZŠ a MŠ
Čtvrtek	7.5	Krajská divadelní přehlídka zahájení	Divadelní spolek
Sobota	10.9	Představení Jarní předplatné	Divadelní spolek
Neděle	11.5	Krajská divadelní přehlídka ukončení	Divadelní spolek
Sobota	17.-	Boleradická tančírna	Nedánov
Neděle	18.5		
Sobota	24.5	Soutěž "Malovaný svět"	RK Pastelka

ČERVEN

Neděle	1.6	Dětské odpoledne na rybníku	Rybáři
Neděle	15.6	Letecký den	LMK Boleradice
Pátek	20.6	Stavění máje	
Sobota	21.-	Janské hody	
Neděle	22.6		

ČERVENEC

Neděle	13.7	FlyFest	LMK Boleradice
Neděle	20.7	Cyklovýlet	Orel
Sobota	26.7	Letní noc	Hasiči
Neděle	27.7	Pohárové utkání	TJ Sokol

SRPEN

Sobota	10.8	Country tribuna	Galerka
Neděle	17.8	Pouť - sv.Roch	Farní rada
Sobota	30.8	Mistrovství republiky v kat. F2D	LMK Boleradice
Neděle	31.8	Hřavé loučení s prázdninami	Hasiči

ZÁŘÍ

Sobota	13.9	Zájezd na pouť do Žarošic	Orel jednota RK
Sobota	20.9	Dýňová strašidla	Pastelka
Sobota	20.9	Závod malotraktorů	
Neděle	21.9	Výstava ovoce, zeleniny a květin	ČZS

ŘÍJEN

Pátek-neděle	3.-5.10	XIII. Podzimní divadelní sešlost	Divadelní spolek RK
Neděle	12.10	Létání s draky	Pastelka

LISTOPAD

Sobota	8.11	Pletení z pediku	OS Nedánov
Sobota	8.11	Martinské hody	

PROSINEC

Pátek	5.12	Mikulášská diskotéka	RK Pastelka
Středa	17.12	Vánoční koncert	ZUŠ Klobouky
Čtvrtek	25.12	Vánoční zpívání	Orel jednota
Pátek	26.12	III. Štěpánský košť mladých vín	Vinařský spolek

Bolehrad – zpravodaj občanů Boleradice

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401, odpovědný redaktor Ing. Jiří Janda. Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762. Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu příspěvovatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Příspěvovatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Toto číslo vyšlo 14. prosince 2007. Cena 5,- Kč

Příští číslo vyjde: 14. března 2007

Své příspěvky zasílejte na adresu polehrad@boleradice.cz nebo na Úřad městyse

Aktuální informace a velké množství fotografií najdete na internetu na adrese www.boleradice.cz